

மு/முல்லைத்தீவு மகாவித்தியாலம்

"வழுதுகளை நீனைக்கும்

வோர்கள்"

2004 மார்ச்சு - 26 இன்
கடல் அனர்த்தத்தில் எம் பாசமிகு பள்ளிச் சிறார்கள்
இழந்த நினைவில்

மு/முல்லைத்தீவு
மகாவித்தியாலயம்

“வியூதுகளை நீனைக்கும்
வேர்கள்.....”

2004 - மார்ச்சு - 26 இல்
கடல் அனர்த்தத்தில் எம் பாசனிகு பள்ளிச்சீறூர்களை
இழந்த நீனைவில்

அதிபர், ஆசிரியர்கள், ஊழியர்கள், மானவர்கள்
மு/முல்லைத்தீவு மகாவித்தியாலயம்
09.12.2005

பாடசாலைக் கீதம்

செந்தமிழ் நர்த்தமிட
செழுங்கலைகள் தழைத்தோங்க
சந்ததமும் தரணி மிசை
ஒளி பெருக்கும் சுடர் தீபம்
எங்கள் மகாவித்தியாலயமே
மக்கள் பணியும் ஆலயமே - (2)

நல்லேர் உழவர் நிலம் விளக்க
கடல் வல்லவர் நாளும் கலம் செலுத்தும்
முல்லை நகரின் முகமிதுவே - இங்கு
முத்தமிழ் வளரும் அகமிதுவே
பல்கும் கலையொடு பார்புகழ் ஞானமும்
பாங்குடன் வளரும் தாயகமே
மெல்லென்னும் தென்றல் கல்லென்னும் சிந்து
இசைபாடக் கலையாடும் எழில் மேடை
(எங்கள் மகாவித்தியாலயமே)

மதம் பல பொருந்தும் பொதுக் கோவில்
இங்கு இனம் பல சேரும் எழிற் சோலை
வளரும் விஞ்ஞானமும் வர்த்தகம் கைத்தொழில்
மொழிபல செழிக்கும் கலைக்கோயில்
(எங்கள் மகாவித்தியாலயமே)

வள்ளுவர் கண்ட அறநெறியும் - தமிழ்
வீரர்கள் தந்த மறநெறியும்
தெள்ளுத் தமிழின் இசையொளிரும்
தினம் மிளிரா ஒளிரும் சுடர்தீபம்
(எங்கள் மகாவித்தியாலயமே)

பிரிந்த எம் உறவுகளின் ஆத்ம
சாந்திக்காகப் பிரார்த்திக்கின்றோம்

பஞ்சபராணம்.

பண்: கொல்லி

திருச்சிற்றம்பலம்

மானினேர் விழி மாதராய்வழு
திக்குமாபெருந் தேவிகேள்
பானன்வாயொரு பாலனீங்கிவ
னென்றுந்பரி வெய்திடேல்
ஆனைமாமலை யாதியாய
இடங்களிற்பல அல்லல்சேர்
ஈனர்கட்கெளி யேனலேன் திரு
வாலவாயர னிற்கவே

திருவாசகம்

பாரொடு விண்ணாய்ப் பரந்த எம் பரனே
பற்று நான் மற்றிலேன் கண்டாய்
சீரொடு பொலிவாய் சிவபுரத்தரசே
திருப் பெருந் துறையுறை சிவனே
ஆரொடு நோகேன் ஆர்க்கெத் துரைக்கேன்
ஆண்ட நீ அருளிலை யானால்
வார்கடல் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகவேன்றருள் புரியாயே.

திருவிசைப்பா

பண்: பஞ்சமம்

நீறணி பவளக் குன்றமே நின்ற
நெற்றிக்கண் உடையதோர் நெருப்பே
வேறணி புவன போகமே யோக
வெள்ளமே மேருவில் வீரா
ஆறணி சடையெம் அற்புதக்கூத்தா
அம்பொன் செய் அம்பலத்ரேசே
ஏறணி கொடியெம் ஈசனே உன்னைத்
தொண்டனேன் இறையுமா றிசையே

திருப்பல்லாண்டு

பண்: பஞ்சமம்

மிண்டு மனத்தவர் போமின்கண் மெய்யடியார்கள்
விரைந்து வம்மின்
கொண்டுங் கொடுத்தாங் குடிகுடியீசற்காட்
செய்மின் குழாம் புகுந்து
அண்டங் கடந்த பொருளை வில்லதோர்
ஆனந்த வெள்ளப் பொருள்
பண்டு மின்று மென்று முள்ள பொருளென்றே
பல்லாண்டு கூறுதுமே

புராணம்:

ஐந்துபேரறிவும் கண்களே கொள்ள
அளப்பருங் கரணங்கள் நான்கும்
சிந்தையே யாகக் குணமொரு மூன்றும்
திருந்துசாத் துவிகமே யாக
இந்து வாழ் சடையான் ஆடுமானந்த
எல்லையில் தனிப்பெருங் கூத்தின்
வந்தபேரின்ப வெள்ளத்துள் திளைத்து
மாறிலா மகிழ்ச்சியில் மலர்ந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பீர்ந்த எம் உறவுகளை நினைந்து.....

மண்ணில் வாழ்ந்து சென்ற கண்மணிகள்
விண்ணில் இறைவன் இன்பம் தருவார்.

அனுபல்லவி

அன்று உங்களைப் படைத்த இறைவன்
இன்று உங்களை அழைத்துள்ளார்.

சரணம் -1

படைப்பின் இறைவன் படைப்பைக்காண
கடைக்கண் ஒன்றைக் காட்டினான்
பார்த்த மனிதன் மயக்கம் கொண்டு
படைத்தவனிலே மூழ்கினான் (மண்ணில்)

2

உலகில் நீயும் வாழ்ந்த காலம்
உயர்ந்த வாழ்வின் பயணமே
சேர்ந்த உறவும் இணைந்த உள்ளமும்
தொடர்ந்து வாழும் என்றுமே (மண்ணில்)

3

கடலின் சீற்றம் உங்கள்
வாழ்வை பாதி வழியில் பறித்ததே - உம்
பற்றும் பாசமும் எம்மில் இணைய
வாழ்வோம் தினம் உங்கள் நினைவுடன். (மண்ணில்)

4

இன்று உறவு நாளை பிரிவு
மனிதன் வாழும் ஏட்டிலே
என்றும் அழியா உறவு உண்டு
இறைவன் வாழும் வீட்டிலே. (மண்ணில்)

5

இந்த உலகில் ஒன்று சேர்ந்து
வாழ்ந்த காலம் கொஞ்சமே
எந்த நாளும் உந்தன் அன்பே
வாழ்த்தும் எந்தன் நெஞ்சமே. (மண்ணில்)

உங்களோடு.....

“சிறு நண்டு மணல் மீது படம் ஒன்று கீறும்
சில வேளை அலை வந்து அதைக்கொண்டு போகும்”
-மகாகவி-

இது யாராலும் ஆற்றமுடியாத ஒரு வரலாற்றுத் துயரம். எங்களின் முந்தையர் காணாத, அனுபவித்திராத ஒரு பெரிய சோக அனுபவம். நாங்கள் கண்ணின் மணிகள் போன்று காத்த எங்கள் செல்வங்கள் கடலோடு சங்கமமான நிகழ்வு கனவாக அழியாதா என்ற ஒரு ஏக்கம் எங்கள் நெஞ்சின் ஒரு மூலையில் இன்றும் குடிகொண்டிருக்கிறது.

ஒரு சில மணித்துளிகளில் முல்லைத்தீவு மகாவித்தியாலயத் தாய் தன்னுடைய எண்பத்தெட்டு சேய்களைப் பறி கொடுத்தாள். நாளைய உலகின் நாயகர்கள் என்று நாளும் பொழுதும் எண்ணி வளர்த்த எங்கள் மாணவச் செல்வங்களின் நினைவுகளை ஆவணப்படுத்த நாங்கள் எடுக்கும் ஒரு சிறிய முயற்சி இது. விழுதகளை நினைத்து வேர்கள் வடிக்கும் கண்ணீர் இது.

கடற்கோளின் தாக்கத்தால் கருகிப்போன தளிர்களின் நினைவாக நாம் வெளியிடும் இந்தச் சிறு நினைவுச் சஞ்சிகையில் எண்பத்தெட்டு மாணவர்களினதும் புகைப்படங்களையும் பதிவு செய்வதற்கு நாம் எடுத்த மூன்று மாதகால முயற்சி பூரண வெற்றியளிக்கவில்லை. பலர் குடும்பமாகவே இறைபதம் எய்தியதால் அவர்களின் புகைப்படங்கள் எங்களின் கைகளை வந்தடையவில்லை. மேலும் காலதாமதம் செய்வது பொருத்தமற்றது என்பதால் கிடைத்த புகைப்படங்களுடன் இச்சஞ்சிகையை வெளியிடுகின்றோம்.

எமது மாணவச் செல்வங்களின் ஆத்மா சாந்தியடைவதாக

திரு. கணபதிப்பிள்ளை ஜெயவீரசிங்கம்
ஆசிரியர் குழுவின்காக....

அதிபர்ன் உள்ளத்திலிருந்து

முல்லைத்தீவுக்கும் எனக்கும் உள்ள உறவு ஆழமானது. தொப்புட்கொடி உறவு அது. அளம்பில் என்னுடைய தாய்மண். அதனருகில் உள்ள முல்லைத்தீவும் அதன் மைந்தர்களும் என்னுடைய உறவுகள். அந்த ஆழமான நேசத்துடன் முல்லைத்தீவு மகாவித்தியாலயத்தை நான் பொறுப்பெடுக்க எண்ணியிருந்த வேளை.....ஆழிப்பேரலை என்னுடைய செல்வங்களை, உறவுகளைக் காவு கொண்டது.

என் இதயம் நொருங்கிச் சுக்குநூறான அந்தக் கணங்களை நினைத்துப் பார்க்கிறேன். மானிட வரலாற்றில் நேரக்கூடாத பெருந்துயரம் அது.....வெள்ளை உடையுடன் கோடிக்கணக்கான கனவுகளுடன் உலா வந்த மாணவச் செல்வங்களை ஒரு கணப்பொழுதில் இழந்துவிட்டோம். தாயை, தந்தையை, சகோதரர்களை இழந்த பல நூற்றுக்கணக்கான மாணவர்களை வழிப்படுத்தி நெறிப்படுத்தும் பாரிய பொறுப்பை ஆழிப்பேரலை எமது தோள்களில் சுமத்திவிட்டது.

எம்மால் தடுத்திருக்க முடியாத ஒரு துயரம் அது. தாங்க முடியாத வேதனை அது. இந்தக் குழந்தைகளின் பெற்றோர்களுக்கு ஆறதல் கூறுவதென்பது இலகுவான ஒரு விடயமல்ல.

எனினும் அழுவதால் எதுவும் ஆகிவிடப்போவதில்லை. எஞ்சியுள்ள பிஞ்சுகளின் எதிர்காலம் எங்கள் கைகளில் என்ற உணர்வு என்னை உசார்ப்படுத்துகிறது. எஞ்சியுள்ள வளங்களுடன் மீண்டும் எழுவோம், எச்சத்திலும் எழுவோம், மீண்டும் தொடங்குவோம் என்ற மிடுக்கு எமக்குண்டு என்பதை உலகுக்கு உணர்த்துவோம். அதுவே இப்பிஞ்சுகளுக்கு நாம் செலுத்தும் காணிக்கையாகும். அதற்குப் பெற்றோர்களாகிய உங்களின் ஒத்துழைப்பு என்றும் உண்டு என்ற உணர்வுடன் எம்பணி தொடரும்.

திரு. செபமாலை அல்பிரட்
அதிபர்.

மு/முல்லைத்தீவு மகாவித்திபாலயத்தின் முன்னாள் அதிபரும்
கரைநறுநறுக்குக் கோட்டத்தின் தற்போதைய
பண்பாவுநறுமகிப உயர்த்து. ம. அன்ரளி ஜெயநாதன்
அவர்களின் இரங்கற் செய்தி

நான் எனது உயிரிலும் மேலாக நேசித்த எனது மாணவர்கள் எதிர்காலச் சிற்பிகளாக உருவாகுவார்கள் என்று அல்லும் பகலும் என் மனதில் எண்ணமிட்ட பிஞ்சுகள் எல்லாம் ஆழிப்பேரலையால் அள்ளுண்டு போனதை எண்ணும் போதெல்லாம் என் இதயம் இயங்க மறுக்கின்றது. 26.12.2004 இல் ஆழிப்பேரலையில் அள்ளுண்டு அதிர்ஷ்டவசமாகப் பிழைத்தவர்களில் நானும் ஒருவன். என்னுடைய உடமைகள் அனைத்தும் இழக்கப்பட்ட நிலையிலும் என் இதயத்தை வாட்டுவது அந்த இழப்புக்கள் அல்ல.

1990 இல் ஏற்பட்ட இடப்பெயர்வின் பின் இந்தப் பாடசாலையை மீண்டும் இயங்கச் செய்வதற்கு எவ்வளவு பாடுபட்டோம். எங்கள் பாடசாலை, எனது பாடசாலை என்ற உணர்வுடன் எவ்வளவு பாடுபட்டோம். என்னுடைய பிள்ளைகள் என்ற உணர்வுடன் இந்த மாணவர்களை எவ்வளவு ஆழமாக நேசித்தோம். அந்த மாணவர்கள் உயிரிழந்த சடலங்களாகக் கிடந்த போது என் இதயம் பட்ட வேதனை சொல்லிலடங்காது.

'ஆண்டாண்டு தோறும் அழுது புரண்டாலும் மாண்டார் வர மாட்டார்' என்பது உண்மை. அதை மனதிற கொண்டு மீண்டும் எழுவேம் என்ற உத்வேகத்துடன் நாங்கள் எழ முயற்சிப்போம். எங்கள் பாடசாலையையும் எங்கள் நகரத்தையும் மீளக்கட்டியெழுப்புவோம். அதுவே இந்த மாணவச் செல்வங்களுக்கு நாம் செய்யும் நன்றிக்கடனாகும். இந்த வேளையில் இந்த மாணவர்களின் நினைவை ஆவணப்படுத்த முனையும் பாடசாலை நிர்வாகத்திற்கு எனது மனமார்ந்த பாராட்டுகள் உரித்தாகட்டும்.

•திரு. ம. அன்ரளி ஜெயநாதன்

கோட்டக்கல்வி அதிகாரி.

வலயக்கல்விப் பணிப்பாளர் உள்ளத்திலிருந்து

வலயக்கல்விப் பணிமனை,
புதுக்குடியிருப்பு.

மு/முல்லைத்தீவு மகாவித்தியாலய அதிபர், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் இணைந்து எம் முல்லை மண்ணையும் மக்களையும் கோரமாகத் தாக்கிய சனாமிப் பேரலையில் தம் உயிர்களை இழந்த பிஞ்சு உள்ளங்களை நினைவு கூரும் இம்மலரில் நானும் என் அன்புக் குழந்தைகளின் ஆத்ம சாந்திக்காகப் பிரார்த்தித்து இவ்வரிகளை வரைகின்றேன். எமது கரையோரப்பிரதேசங்களில் கோரத்தாண்டவமாடிய பேரலையில் சிக்குண்டு இறந்த இப் பிஞ்சு உள்ளங்களுக்காக நானும் ஒரு கணம் தலைசாய்த்து அஞ்சலி செலுத்துகின்றேன். இம்மழலைகளை இழந்து ஆறாத்துயரில் மூழ்கியுள்ள அவர்களின் அன்புப் பெற்றோருக்கும், இன்னும் தம் பெற்றோரை, உறவுகளை இழந்த நிலையிலும் தம் கல்வியைத் தொடரும் மாணவப் பிஞ்சுகளுக்கும் என் அனுதாபங்களைத் தெரிவித்து நிற்கின்றேன்.

வலயக்கல்விப் பணிப்பாளர்
முல்லைத்தீவு.

குறிப்பிட்டு தலைப் பாகும் நினைக்கி க்களை
குறிப்பிட்டு தலைப் பாகும் நினைக்கி க்களை

“ நீ எந்தப் பிரகிருதியில் இருந்து தோன்றினாயோ அதனுடன் மீண்டும் சேர்வதுதான் மரணம். பின்பு ஏன் அதுபற்றித் துயரம்?”

உப அதிபரின் இரங்கல் செய்தி.....

ஆழிப்பேரலையின் கோரத்தாண்டவத்தால் எம்மை விட்டுப் பிரிந்த மாணவச் செல்வங்களின் நினைவுகள் எம் நெஞ்சைவிட்டு அகலாது. எங்கள் உயிரோடும், உதிரத்தோடும் ஒன்றாகக் கலந்துவிட்ட அந்த உறவுகளை மீண்டும் சந்திக்க முடியுமா? என்ற ஏக்கம் எம் அனைவரினதும் உள்ளங்களிலும் நிழலாடுகிறது.

ஆனால் நிஜம் அதுவல்ல என்பதால் இருப்பவர்களையாவது சிறக்க வைக்க எம்மாலான பணிகளை ஆற்றிடத் திடசங்கற்பம் பூணுவோம்.

திரு. ஆ. குணநேசன்
உப அதிபர்

“ நீ எதைக் கொண்டு வந்தாய் அதை இழப்பதற்கு”
-பகவத் கீதை-

அருட்பனிபாளர்ன் செய்த்

26.12.2004 என்ற நாள் முல்லைநகரின் வரலாற்றில் மட்டுமல்ல, கிழக்காசிய நாடுகளின் வரலாற்றிலேயே ஒரு கோர்ப்பதிவை ஏற்படுத்திச் சென்றிருக்கிறது. ஒரு சில நிமிடங்கள் மட்டுமே நீடித்த பேரலை ஆயிரக்கணக்கானோரைக் காவு கொண்டதென்பதை நினைக்கும்போது நெஞ்சமே ஒருமுறை அதிர்ந்து விடுகிறது. இவ்வளர்த்தத்தின் வேதனைகளுக்குள் ஒருவனாக இருந்துகொண்டு பேரலைக்குள் சிக்கி இறந்துபோன என் பாசத்திற்குரிய பள்ளிச் செல்வங்களை எனது கைகளாலேயே பாரிய புதைகுழிகளில் ஓர் இரவு பூராகப் புதைத்தேன் என்பதை நினைக்கும்போதெல்லாம் இதயம் அழுதுகொண்டே இருக்கின்றது.

ஆடிப்பாடி, ஓடித்திரிந்த எம் பள்ளி மாணவரின் சுவடுகளையும், கனவுகளையும் பேரலை காவு கொண்டாலும் அவர்களின் ஆழமான நினைவுகளை எம்மனங்களில் இருந்து எதுவும் காவுகொள்ள முடியாது. இப்பிள்ளைகளின் கல்விக்கான ஆர்வம், நாளும் பொழுதும் துள்ளித்திரியும் இளமை வேகம், அன்புமொழி, பண்பான நடத்தை இவை எல்லாம் என் மனதில் அடிக்கடி வந்து போகின்றன. இன்னும் குறிப்பாக 2004 மாகாண மட்ட ஆங்கில தினப் போட்டிகளின் ஆயத்தங்களில் மும்முரமாக ஈடுபட்டு இன்று எம்மோடு இல்லாத எம் மாணவச் செல்வங்கள் என்றுமே என் நினைவில் நிலைத்து நிற்கிறார்கள்.

தம் அன்புச் செல்வங்களை எதிர்காலக் கனவுகளோடு பள்ளிக்குத் தினமும் அனுப்பி, இன்று அப்பிஞ்சுகளை இழந்து நாளாந்தம் தவியாய்த் தவிக்கும் அவர்களைப் பெற்றவர்களிற்கு எம் ஆழமான அனுதாபங்கள். கடவுள் தாம் விரும்பியவர்களை விரும்பியவாறு தேர்ந்து கொள்கிறார்.....நித்திய சாந்தியை இவர்களுக்கு அளித்தருளும் இறைவா.....

அருட்பணி. அ.றொபின்சன் யோசவ்

எமது வித்தியாலய ஆசிரியர்களின் உள்ளங்களில் இருந்து.....

“எதிர்காலத்தில் இந்த மண்ணை வளப்படுத்தும் அறிஞர்களாகவும் தொழில் நிபுணர்களாகவும் வருவார்கள் என நான் எதிர்பார்த்த மாணவச் செல்வங்களின் இழப்பு என்னை மிகவும் பாதித்து விட்டது”
-திரு. நா. அக்கினேஸ்வரன்-

“நாங்கள் நாள்தோறும் பழகிய முகங்கள், எங்கள் பிள்ளைகள் என நாம் நேசித்த மாணவச் செல்வங்கள் ஆழிப்பேரலையில் அள்ளுண்டு போனபோதுதான் விதி எவ்வளவு கொடுமையானது என நான் உணர்ந்துகொண்டேன்”
-திரு. க. ஜெயவீரசிங்கம்-

“முல்லை பெற்று வளர்த்த முத்துக்கள் நாளை பிரகாசிப்பார்கள் என எண்ணியிருந்த வேளை இயற்கையின் கரங்கள் வந்து தாம் வளர்த்த முத்துக்களைத் திரும்பவும் தன்னகத்தே அணைத்து விட்டது. இவ்விழப்பு தினம் தினம் எம் மனதை நெகிழ வைக்கிறது”
-திருமதி. பி. ஆனந்தராஜா-

“எங்கள் மனதிலே நிறைந்து நின்ற முல்லை மலர்களே! ஆழியின் அரவணைப்பில் துயின்ற செல்வங்களே, உங்கள் வகுப்பறைகள் வெறிச்சோடிக் கிடக்கின்றதே வாரீரோ.... உம் இடத்தை நிரப்புவதற்கு...”
-செல்வி. த. மேரிகசி-

“சுனாமிப் பேரலையால் நீங்கள் அடித்துச் செல்லப்பட்டாலும் எனது உள்ளத்தில் நீங்கள் நீங்காத இடத்தைப் பெற்றுள்ளீர்கள். சைக்கிளைக் காணும் போது! குடிக்கும் பானத்தைப் பார்க்கும் போது! வகுப்பறையின் வெறிச்சோடிய இருக்கைகளைப் பார்க்கும் போது! நந்திக்கடலில் நீங்கள் மரம் நட்ட இடத்தைப் பார்க்கும் போது! என் மனம் ஊமையாய் அழுகின்றது - ஆனால் நீங்கள் அன்று நட்டவை மீண்டும் முளைத்து வளரும். அதை நான் பார்ப்பேன். அப்போது துன்பம் தாங்காமல் அழுவேன்.”
-திரு. த. சுந்தரேசன்-

“ஓடி விளையாடி எம் மனதைக் கவர்ந்து ஈர்த்து
எம்மை விட்டுப்பிரிந்த
எம் பாசச் செல்வங்களே.....
உங்கள் சாதனைகளைக் காட்ட இருந்த
பரீட்சை முடிவுகளை நீங்கள்
இல்லாத நிலையிலும்.....நாங்கள் கண்டோம். எம் கனவுகளை
நனவாக்க இருந்த உங்களைச்
சமுத்திர அரக்கன் கொண்டு சென்றதை
மறப்பதா? நினைப்பதா? என்று ஏங்கித் தவிக்கிறது என் மனம்!”
-திரு. ஏ.யே.தேவானந்த்-

“நான் ஆசையோடு சங்கீதம் கற்பித்து, அக்கறையோடு கண்டித்த,
தண்டித்த என் மாணவச் செல்வங்கள், மாகாண மட்டம்வரை
எமது பாடசாலையின் பெயரை எடுத்தியம்பிய செல்வங்கள் எல்லாம்
இன்றில்லை என்று நினைக்க நெஞ்சம் வேகுகின்றது”
-திருமதி. சா. கமலகாந்தன்-

“பேரலையிற் கலந்துவிட்ட அன்புச் செல்வங்களே
எதிர்காலம் நமதாகும் என்றிருந்தீர் - ஆனால் எல்லாம்
முடிந்துவிட்டதை தினமும் பாடசாலைக்கு வரும்போது
நாம் உணர்ந்து கொள்கிறோம். கனத்த மனதுடன் எம் மாணவச்
செல்வங்களுக்காக நாளும் பிரார்த்திக்கின்றோம்”
-திரு.சி. மோகஜீவன்-

“கடலின் பொங்கி எழுந்த சீற்றத்தால் இறைபதம் சேர்ந்துவிட்ட என்
பாசத்தின் மாணவச் செல்வங்களே, உங்களோடு இணைந்து கற்றல்,
கற்பித்தலில் ஈடுபட்ட காலங்களை எண்ணிப் பார்க்கின்றேன்.
உங்களின் வதன முகங்களும் கற்றலில் நீங்கள் காட்டிய அக்கறை,
ஆதரவு, பண்பான வார்த்தைகள் மறக்க முடியாதவை. என்றும்
உங்கள் ஆன்மா இறைவனில் நித்திய சாந்தி பெற இறைவனை
வேண்டிநிற்போம்”

-செல்வி. சி. மேரி கிறிஸ்தீனா-

“முல்லை வளர்த்த முத்துக்களாய் - நீங்கள்
வீறுகொண்டெழுந்த போது
தாலாட்டும் கடலன்னைக்கும் - இங்கு
பிடிக்கவில்லைப் போலும்
வைர உள்ளம் கொண்டவர் நீங்கள்
மறவோம் உம்மை என்றும் நாங்கள்!”

-திரு. தே. ஜீவானந்த்-

“முல்லைக் கலைக்கோயில் தந்த மாதவ முத்துக்களே
புன்சிரிப்புடன் என்னருகில் நிற்கும்
எனது பிஞ்சு நெஞ்சங்களை ஒரு கணம் எண்ணிப்பார்க்கின்றேன்.
உங்கள் குஞ்சு முகங்களைத் தரணியில் தேடுகிறேன்.”

-திருமதி. கெ. விமலேஸ்வரன்-

முல்லைத்தீவின் முதிராத முத்துக்கள் இடைநடுவில்
தங்கள் பயணத்தை முடித்துக்கொண்டனர்.
உள்ளமுருக வருந்துகிறது எனது இதயம்.”

-திரு.ச.விக்கினேஸ்வரன்-

“தினம் தினம் வகுப்பறையில் எங்கள் முன் மலர்ந்திருக்கும்
ரோஜா மலர்களே, நீங்கள் ஆழிப்பேரலையுடன் போராடி
இன்னுயிர் நீத்த செய்தி அறிந்தது முதல் எம் உள்ளங்கள்
அழுகின்றன. தங்கள் ஆத்மா சாந்தியடைய
இறைவனை வேண்டுகிறேன்.”

-செல்வி. செ. யோகராணி-

“முல்லை மகாவித்தியாலயத்தின்
முத்துக்கள் பலரைச்
சுனாமிப்பேரலை கொண்டுசென்றதை
என்றும் என் மனம் மறக்குமா?
இல்லை. ஊமையாக அழுகிறேன்
வகுப்பறைச் செயற்பாடுகளின் போது.”

-திருமதி. சாந்தி கிருபாகரன்-

“முகமறியாத முத்துக்களே!
கடலுக்குக் கரைதான் சொந்தமென்றிருக்க - அது
பிஞ்சு இதயங்களைத் தன் சொந்தமாக்கிச் சென்றதை
எம்மால் மறக்க முடியவில்லை
வருந்துகின்றோம் உம் நினைவுகளால்.”

-செல்வி. ம. அல்வினா-

“உள்ளத்தெளிவில் உவகையுடன் மலர்ந்த முகங்கள்
எங்களோடு சேர்ந்திருந்த இந்த மாணவச் செல்வங்கள்
ஏன் இன்று இல்லாமல் போயின?

சுமத்திராவில் தோன்றிய ஆழிப்பேரலையின் கொடூர அலை
முல்லை நகர் வந்து எம் செல்வங்களை அள்ளிச் சென்றதுவோ
அந்தோ!

உம் சுகதோழிகள், தோழர்கள் புலம்புகின்றனர் - போதாதிற்கு
உங்களுக்குக் கற்பித்த ஆசான்கள் அலறுகின்றனர்.
எங்களோடு சிரித்திருந்த இந்த வண்ண மலர்கள்
ஏன் இன்று உறங்கிப் போயின?

என் உள்மனதில் எண்ணியே கற்பித்தேன்.
தரம் பதினொன்றில் வந்து நல்ல பெறுபேறுகளைப்
பெற்றுத்தந்திடுவீர் என்றல்லோ எண்ணியிருந்தேன் - ஆனால்
டிசம்பர் 26 இல் கண்ட காட்சியால் வேதனை - ஆனாலும்
என் பாசம் என்றும் இவர்களில் அதிகம் - எம் ஆண்டவரே!

எங்களோடு மலர்ந்திருந்த இந்தச்சின்ன மலர்களை
ஏன் இந்த ஆழிப்பேரலை அள்ளிச்சென்றது?
எங்களோடு பார்த்திருந்த இந்த விழிகள்
ஏன் பல கோடி விழிகளை அழ வைத்து முடின?
இனி உங்களைக் காணுவதற்கு இப்புவியில் வழியில்லையோ?
ஆனால், எங்கு சென்றீரோ அங்கெல்லாம்
நலம் பெறப் பிரார்த்திக்கின்றேன்!”

-திரு. மா. உதயகுமாரன்-

“தாலாட்டும் கடல்தனிலே சேயாக நீர் வளர்ந்தீர்,
ஆழியலை வந்ததம்மா, உயிர் குடித்துச் சென்றதம்மா.
காலங்கள் சென்றாலும் உம் நினைவுதான் - எம் நெஞ்சங்களில்
கல்வி வாழ்க்கையில் காவியம் நீர் படைத்தீர்.
எண்ணி நினைக்கையில் உருகித் தவிக்கின்றோம்.
ஆங்கிலம் நீர் கற்றீர், பயிற்சிகளை வழங்கிப் போட்டிக்காய்
மாகாணம் செல்லுமுன்பே எமை விட்டுப் பிரிந்தீரே!
வித்தியாலய முன்னேற்றத்திற்கு அடித்தளமாய் நீர் இருந்தீர்.
பாசக் கூட்டினிலே பள்ளி கொள்ளும் வேளையிலே
அரக்கர் உமை வந்து பிரித்தெடுத்துச் சென்றனரோ
திறமையுடன் நீர் கற்றீர். ஆசையுடன் பயிற்றுவித்தோம்.
பொறுக்கவில்லைக் கடலலைக்கு.
தாங்கவில்லை எம் நெஞ்சங்களுக்கு.....!”

-திரு. ச. ராஜசங்கர்-

“என் மனதிற்கினிய
என் பாசமிகு பிள்ளைகளே
ஆழிப் பேரலை
உங்கள் உடல்களைச் சிதைத்துவிட்டது - ஆனால்
உங்கள் முக நிழல்களை
என் உள்ளத்தில் - என்றுமே
சிதைக்க முடியாது”

-செல்வி.சி.சுமித்திராதேவி-

“எம் இனிய செல்வங்களே!
உம்மை நினைக்கையில் எம் நெஞ்சம் பதறுகின்றதே!
வெற்றி என்னும் படகை அமைக்கையிலே
வெறிகொண்ட பேரலை உம்மைக் கொண்டுபோனதே!
இதை எப்படி எம்மால் மறக்க முடியும், எம் செல்வங்களே!”

-செல்வி. ச. யசோதா-

“முல்லைமண் பெற்றெடுத்த முத்து முத்தான செல்வங்களே!

பாடசாலையிலும் முல்லை மண்ணிலும் மகிழ்வோடு

வாழ்ந்து வந்தீர்கள்.

அந்தப் பொன்னான வாழ்க்கையினைப்

பேரிரைச்சலோடு வந்த ஆழிப்பேரலை என் கண் முன்னே

கண்மூடி முழிப்பதற்குள் சின்னாபின்னமாக்கியதே

இந்தக் கொடுரக் காட்சியை எப்படி மறக்க முடியும்.”

-திருமதி. தி. உதயகுமார்-

“ஆழிப்பேரலைகளால் அடித்துச் செல்லப்பட்ட எமதருமை

மாணவச் செல்வங்களே! உம் சக மாணவரைக் காண்கையில்

எம் அகக் கண்ணில் உம் அழகிய வதனங்கள் வந்து போகின்றதே.....

இயற்கையன்னையே ஏனம்மா எம் இளஞ்சிறார்களை

ஈவிரக் கமின்றி எம் மிடமிருந்து பிரித்துவிட்டாய்?”

-திருமதி. ம. கெரால்ட்-

“எம் அன்புச் செல்வங்களை வாழவைத்த கடலே அவர்களைக்

காவு கொண்ட சோகத்தை நினைக்கும்போது நெஞ்சம் கனக்கிறது.

எம்மைப் பார்த்து 'வணக்கம்' சொல்லிப்புன்னகைக்கும்

அன்பு முகங்களை

இன்று தேடுகின்றேன், காணமாட்டேன் என்று தெரிந்தும்.....

மனம் அமைதி கொள்ள மறுக்கின்றதே.”

-திரு. தே. பிரபாகரன்-

“பேரலையே உனக்குப் பெரிய பசியா?

துள்ளித்திரிந்த பள்ளிப் பிஞ்சுகளைக்

கிள்ளிக்கொண்டாயே குருத்தில்

மாண்பு மிகு மாணக்கராக

அவனியில் அவர்கள் பவனிவர

உனக்குப் பிடிக்கவில்லையா?

அலையே நீ செய்த அநீதி சரியா?

பாரில் புகழ்பெற்ற பள்ளியை அழித்துவிட்டாய்.

கடல் அன்னையே! கலியுக வேதமாகிறது.....

ஆண்டுகள் பலகண்டு ஆலமரமாகக்

கனவு கண்டோம். அழித்துவிட்டாயே அரும்புகளை.”

-திரு.பா. பரமேஸ்வரன்-

“என்னுடைய நெஞ்சம் நிறைந்த மாணவ மணிகளே!
நீங்கள் கடலோடு சங்கமித்தாலும் உங்கள் நினைவுகள்
என்றும் வாழும்.”

-திரு.சி.ஜெயபாலன்-

“எமக்கு இது இரண்டாவது பேரிடர். முதலாவது 1990, ஆடியில்
“கடலில் தென்றல்” நடவடிக்கை மூலம் இராணுவ ஆக்கிரமிப்பு.
இரண்டாவது 26.12.2004 இல் ஆழிப்பேரலையாகக் கடலின்
ஆக்கிரமிப்பு. இரண்டு முறையும் வித்தியாலய சமூகத்தில் நானும்
ஒரு அங்கம். அன்று என்தினிய சக மாணவர்கள் பலரை
இழந்துள்ளேன். அன்று பிரிந்தவர்களைப் பின் நாளில் சந்தித்தேன்.
இனியும் சந்திப்பேன். ஆனால் என் மாணவச் செல்வங்களை எங்கே,

“இந்த மண்மீது நாம் குடியிருக்கும்
கூடாரம் தகர்ந்து போனாலும்
விண்ணகத்தில் நமக்கு என்றுமே
நிலையான வீடு ஒன்று காத்திருக்கிறது.
கறிஸ்துவுக்குள் இறக்கும் நாம்
அனைவரும் இறுதி நாளில்
உயிர்த்தெழுவோம் என்பது உறுதி”

-வேதாகமம்-

பொது சாலை
தமிழக அரசின்
பொது சாலை - பொது சாலை
பொது சாலை - பொது சாலை

கோரச் சுளாப்
உன் அம்பாவையும்,
அக்காவையும் - இன்னும்
உன் மன்தையும் வீட்டையும்
காவு கொன்டாணும் - மகளை
நீ பள்விக்குப் புறப்படு
உன் அப்பாவிள் களவை
விடிபலாக்க.....

கடல்லே காவியமாக் எம் கண்ணுக்குள்
நீறெந்த எங்கள் கன்மனிகள்.....

செல்வன்
ஆ. அகிலன்
தரம்-06

செல்வன்
ஆ. அருண்ராஜ்
தரம்-10

செல்வன்
அ. கோபிணாத்
தரம்-11

செல்வி
உ. சுபாசினி
தரம்-09

செல்வி
சி. பானுரேகா
தரம்-08

செல்வி
சி.யூலியங்கனிஸ்ரா
தரம்-09

செல்வி
ம.மரிய அனித்தா
தரம்-08

செல்வி
அ. பெனிசியாமேரி
தரம்-08

செல்வன்
த.ஜெயராஜ்
தரம்-13

செல்வி
இ.ரெமில்டாவேஜின்
தரம்-11

செல்வி
அ.ஜெயப்பிரதா
தரம்-08

செல்வன்
அ.ஹோபேடநிக்ஸன்
தரம்-07

விடுதலைப் போராட்டப் போட்டிகள்

செல்வி
விமலேந்தினி
தரம்-11

செல்வி
ந. துஷாந்தினி
தரம்-11

செல்வி
அ. றோஷாணி
தரம்-11

செல்வி
சு. சசிகலா
தரம்-09

செல்வி
அ. மேரி சுமித்திரா
தரம்-11

செல்வி
நிஷாந்தினி
தரம்-10

செல்வி
சு.பசுந்தலா
தரம்-10

செல்வி
த. தர்மேந்தினி
தரம்-08

செல்வி
நா. கனிஸ்ரலா
தரம்-07

செல்வி
தே. மேரி மலாணி
தரம்-12

செல்வி
அ.சரண்யா
தரம்-10

செல்வி
நா.ஸ்ரலா மேரி
தரம்-07

செல்வி
க.ரியாணி
தரம்-07

செல்வன்
க.செந்தூரன்
தரம்-08

செல்வி
நா.மேரி வெனிஸ்ரா
தரம்-11

செல்வி
நா. சிந்துஜா
தரம்-10

செல்வி
வி. துஷாந்தி
தரம்-11

செல்வி
அ. மேரி அனுஷா
தரம்-06

செல்வி
க. சர்மிளா
தரம்-09

செல்வி
மேரி ஜான்சி
தரம்-09

செல்வி
ஆ. அனித்தா
தரம்-11

செல்வி
பா.உ.சாந்தினி
தரம்-11

செல்வி
பா.நிரோசா
தரம்-11

செல்வி
பா.பேபி சகிலா
தரம்-08

செல்வன்
ந. சாந்தகுமார்
தரம்-08

செல்வி
அ. விஜயராணி
தரம்-07

செல்வன்
கு.சதீஸ்குமார்
தரம்-11

செல்வி
அ.லியாணி
தரம்-09

செல்வி
து.மேரி அனுசியா
தரம்-09

செல்வி
து. மேரி டென்சியா
தரம்-09

செல்வி
க.ரேகா
தரம்-10

செல்வி
ச.லக்ஷி
தரம்-08

செல்வி
அ.மேரி நிரோசா
தரம்-08

செல்வி
வி. வினோதினி
தரம்-08

செல்வி
அ.ரோசிட்டா நல்லாந்தினி
தரம்-08

செல்வன்
தெ. அமலன்
தரம்-07

செல்வி
ஜெ.நிஷாளினி
தரம்-08

செல்வி
க. சஜித்திரா
தரம்-11

செல்வி.
நா. ஸ்டெலா
தரம்.7

செல்வி.
நா.வெனிஸ்ரா
தரம்.11

செல்வன்
சா.அன்ரனி சார்ளிஸ் நாதன்
தரம்-08

செல்வி
ப.சுகந்தினி
தரம்-09

செல்வி
பே. ஜெயவனிகா
தரம்-11

செல்வி
நா. சிந்துஜா
தரம்-08

செல்வி
க. மயூரி
தரம்-09

செல்வி
வி. தெபோ
தரம்-10

செல்வி
இ. கார்த்திகா
தரம்-09

செல்வன்
ஆ. ஆனந்தக்கனி
தரம்-08

செல்வி
யோ.மேரிரொக்சி
தரம்-08

செல்வி
அ. றம்ஜா
தரம்-11

செல்வி.
பி.மேரிகல்க்சனா
தரம்.11

செல்வி.
எஸ். சுனேகா
தரம்.06

செல்வி
அ.மேரி டென்சியா
தரம்-08

செல்வி
அ.மேரி. பிரியதர்ஷினி
தரம்-11

செல்வி
பா. சுஜித்தா
தரம்-11

செல்வன்
அ.ஜெயக்குமார்
தரம்-12

செல்வன்
தி.அன்ரனி நிக்ஸன்
தரம்-07

செல்வி
பி. ஜீவனா
தரம்-08

செல்வி
அ.சுலக்ஷனா மேரி
தரம்-08

செல்வி
வே. நிலாந்தினி
தரம்-11

செல்வி
அ. மோரி நிருஷிணி
தரம்-10

செல்வி
இ. தனுசியா
தரம்-06

செல்வி
இ. தனுசியா வேஜின
தரம்-09

செல்வி
மு. மோரி ஜனுசியா
தரம்-09

செல்வி
சி. கருணா
தரம்-08

செல்வன்
அ. யூட்ஸ்
தரம்-08

செல்வி
வீ. மோரி கீர்த்திகா
தரம்-09

செல்வி.அ.
ஜசோதினி
தரம்-09

செல்வி
வி. அஜந்தா
தரம்-11

செல்வி
தி.தியாகேஸ்வரி
தரம்-09

செல்வன்
பா. தாமிலன்
தரம்-07

செல்வி
அ. மோரி கனிஸ்ரா
தரம்-11

செல்வி
வி. தெயோ
தரம்-10

செல்வி
மேரி ரஞ்சிதமலர்
தரம்-10

செல்வி
இ. தர்சனா
தரம்-07

செல்வி
வ. காந்திமதி
தரம்-11

செல்வி
மி.றோசலியா
தரம்-07

செல்வி
அ.ஜெனர் நிறோஜனி
தரம்-07

சுனாமியில் சிக்குண்டு
இறந்துபோன ஒவ்வொரு
முகமறியாத மாணவர்களுக்கும்
எமது இதய அஞ்சலிகள்

மாணவர்களின் உள்ளங்களில் நுந்து.....

“கடல் அன்னையே - உன்
சீறறத்தின் காரணம்தான் இத்தனைக்குமோ?
பாலாட்டி வளர்த்த எம் பள்ளிச் சிறாரையும்
துள்ளித்திரிந்த எம் பாச உறவுகளையும்
நீ காவு கொண்டதன் காரணம்தான்
என்னவோ?

உன் பசியைத் தீர்த்தாய், ஆனால்
எம் துயரைத் துடைக்கவில்லையே!
இன்று அகதியாய் அல்லலுறும்
எம்மவர் வாழ்வதான் என்னவோ?”

செல்வி. பெ. கிறிஸ்தின்
வெனோ
தரம்.13

“எது நடந்ததோ அது நன்றாகவே நடந்தது
எது நடக்கிறதோ அது நன்றாகவே நடக்கிறது
எது நடக்குமோ அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்”
-பகவத் கீதை-

“உவரித்தாயே உன் கரம்பற்றி
 உன்னை நம்பி உலை வைக்கும் எம்
 உயிருக்கே
 உலை வைத்து
 ஊரையும் உறவுகளையும்
 குதறி ஊமைகளாக்கி விட்டாய்
 உடல் சோர்ந்தாலும் உணர்வுகள்
 சோரப்போவதில்லை”

செல்வி. நா. கேஷ்சனா
 தரம்.13

“ஆழிப்பேரலையின் ஆதிக்கத்தினால்
 மாண்டுபோன எம் உறவுகளே - இன்று
 எம் கண்களில் நீர் வடியக் கண்ணீருடன்
 வாழ்கின்றோம் அனாதைகளாக
 கடந்தாயவள் அணைப்பாள் என்றிருந்தோம் - இன்று
 அணைத்துவிட்டாள் எம் உறவுகளையே.
 இதனால் வாழ்கின்றோம் - இன்று
 அனாதைகளாக அகதிமுகாம்களில்.....”

செல்வி. பால அனோஜா
 தரம்.12

“எம் பாசமிகு தோழர்களே
 எம் பள்ளித்தோழிகளே
 பள்ளிப் பருவமதில் - எம்
 பார் ஆளப் பயிலவேண்டிய நீங்கள்
 இன்று இயற்கையின் சீற்றத்தால்
 இறைபதமடைந்து - எம்
 இதயங்களில் நினைவுகளாய்
 உறைந்திருக்கிறீர்கள்
 உம் நினைவுகளை நாம் மறவோம் என்றும்...”

செல்வி. அ. சூரியா
 தரம்.13

பீர்வீன் வீளம்பல் இருந்து....

கடல் அன்னையே
எம்மீது இவ்வளவு சீற்றமா?
நாம் ஆதரவற்று அனாதையாவதைப்
பார்ப்பதுதான் உனது
ஆர்ப்பரிப்பின் நோக்கமா?

உன் அலைக் கரம் நீட்டியே - பல
உள்ளங்களை அழித்துவிட்டாய் - எம்
மனங்களைக் குளப்பியே - மன
வேதனையைக் கூட்டிவிட்டாய்
இடைவிடாத விம்மல்களோடு
கரைந்து போகுமோ எம் துன்ப வலிகள்?
காலையில் விழிக்க விருப்பமில்லை
இப்பாரினில் வாழும் ஆசையுமில்லை

உறவுகளே!

உங்கள் பிரிவின் துயரில் - என்றும்
உங்கள் நினைவுகளைச் சுமந்தபடி
உயிர் வாழத்துடிக்கும் உறவுகள்!

செல்வி. அ. அமிலராஜி
தரம்.13

பீர்ந்த உறவுகளே!

சிட்டுக் குருவிகளாய்
சிறகடித்த எம் பள்ளித் தோழர்களை
ஒரு நொடிப் பொழுதில் அள்ளிச் சென்றதுவோ
அந்த சுனாமி அரக்கப் பேரலை!

இரண்டாயிரத்து நான்கு
 மார்கழி இருபத்தாறு
 மானிடப் பிறப்பிற்கு
 மனங் கருகி இருளடைந்த நாள்!
 அன்றைய தினத்தில்
 மலை போல் வந்த
 ஆழிப் பேரலைக்கு
 மனங்களின் வேண்டுதல்கள்
 கேட்கவுமில்லையோ?

ஏய் கடலே!
 நாம் படித்த பாடசாலை எங்கே?
 நாம் வணங்கிய கோவில்கள் எங்கே?
 நாம் வாழ்ந்த வாழ்விடங்கள் எங்கே?
 எம்மோடு உறவாடிய நண்பர்கள் எங்கே?

உடமைகளைப் பறித்தாய்
 உறவுகளைப் பறித்தாய்
 உனக்கென்ன தீங்கு செய்தோம்
 இப்பாரினில் வாழும்
 உன் பங்காளிகள் நாம்
 ஏன் எமக்கிந்த சோதனை - நீ
 கொந்தழித்து வற்றி விட்டாய் - ஆனால்
 எம் கண்ணீர்க் கொந்தழிப்பு என்றுதான் வற்றி விடும்?

எம்மோடு துள்ளிக்குதித்து ஆடிப்பாடிய
 எம் சகோதரர்களே! - நாம்
 என்றும் உங்களை
 நினைத்தே வாழ்கிறோம்
 உங்கள் ஆத்மா சாந்தியடையட்டும்.

மாணவர்கள்
 தரம் - 12 - கலைப்பிரிவு

கோரச்சுனாமியின்
கோரத்தாண்டவங்கள்

பஞ்ச மழலைகளே
உங்களைக்
கொஞ்சிய கடலை
எமக்கேள்
வஞ்சகம் செய்ததோ?

கோர அலையே - எம்
கோவில்களைச் சீதைத்துவிட்டாய்
எம் கரைகளில் - நாம்
குடியிருக்க வேண்டாமென்றா?

இனுவரை என்னோடு

என் இதயத்தின் அருகிருந்து
குமுறியமும் - என் உற்ற நண்பா
நான் துள்ளிக் குதித்த கடலலைகள் - இன்று
எம் ஊர்களைக் குதறியழித்து
ஓய்வின்றியே இருக்குதப்பா
என் உறவுகளின் பிணக்குவியல்களும்
இடிந்து போன எம் வாழ்விடங்களுமோ
எஞ்சியுள்ள உன் சொந்தமாயிற்று?
நாம் படித்த பாடசாலையோ - இன்று
பார்க்க முடியாமல் சிதைந்து போனதுவே

ஐந்தறிவு இருந்தாலும் - நீ
உண்மையான என்
உற்ற நண்பனப்பா
என் அப்பாவும், அம்மாவும்
இங்கு இல்லாத தருணத்தில்
என் அம்மா ஸ்தானத்தில்
நீதானோ என்னை இங்கு
மண்ணிலே புதைக்க வந்தாய்?

உனக்கு உன் உயிரிலே
எந்த அக்கறையும் இல்லையாடா
ஓடாது என்னருகில்
இறுதிவரை இருக்கின்றாயே
என்னோடு கொஞ்சி விளையாட
என்னைத் தட்டியா எழுப்புகிறாய்?

நண்பனாய் இருந்தாயே
நன்றியுள்ள ஜீவன் நீ
அடுத்த அலை வரு முன்பே
அகன்று நீ ஓடிவிடு
அடுத்த பிறப்பு ஒன்றிருந்தால்
அங்கும் நாம் சந்திப்போம்
என்றுமே நண்பர்களாய்.

மாணவர்கள்,
தரம். 12

விஞ்ஞானப் பிரிவு.

கண்ணீர்க் கதைகள்

ஆழிப் பேரலையின் கோரத்தாண்டவத்திற்குப் பலியான முல்லைத்தீவு மாவட்ட மாணவர்களின் நிலமைகளை அறிய முயன்றோம். அதில் ஒரு சில மாணவர்கள் தங்கள் அனுபவங்களை உங்களுடன் பகிர்கின்றார்கள். இவர்கள் மட்டுமல்ல, இன்னும் பல மாணவர்கள் இவர்களைப் போல் தமது சொந்தங்களை, உறவுகளை இழந்து தவிக்கின்றார்கள். இவர்களின் கண்ணீர்க் கதைகள் இதோ சில.....

"பள்ளிக்கூடம் வரமுன்பு வீட்டு வேலைகள் செய்யவேண்டும்"

- கேள்வி: உங்களுடைய பெயர் என்ன?
- பதில்: அருள்ராஜா சகாயமேரி
- கேள்வி: கல்வி கற்கும் தரம்
- பதில்: ஆண்டு-10
- கேள்வி: நீங்கள் சனாமி வரும் போது எங்கு நின்றீர்கள்?
- பதில்: நானும் தம்பியும் அம்மம்மா வீட்டில் நின்றோம். அம்மாவும் அப்பாவும், தங்கச்சியும் எங்கட வீட்டில் தான் நின்றார்கள். அப்போது பாரிய சத்தம் கேட்டது.
- கேள்வி: அப்போது நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள்? உங்களுக்கு என்ன நடந்தது?
- பதில்: நான் திகைத்து விட்டேன். நாங்கள் 02-08-2004 அன்றுதான் இந்தியாவிலிருந்து செல்வபுரத்திற்கு வந்தனாங்கள். சத்தம் கேட்டுச் சிறிது நேரத்தில் ஒரு அக்கா ஓடி வந்தார். எங்களுக்கு இங்கு நடந்த போர் அனுபவம் இல்லை. நான் நினைத்தேன் மீண்டும் போர் தொடங்கிவிட்டதென்று.
- கேள்வி: அப்போது உங்கள் வீட்டின் நிலை.....
- பதில்: அவர்களுக்கு இதொன்றும் தெரியாது. அம்மம்மா எங்கட வீட்டுக்குப் பூப்பிடுங்கப் போனவ கத்திக்கொண்டு வந்தா கடல் வருகுது என்று சொல்லிக் கொண்டு எல்லோரையும் ஓடச் சொன்னாங்க.....
- கேள்வி: நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள்?
- பதில்: நான் எனது வீட்டிற்கு அம்மாக்களிட்ட ஓடிப்போக வெளிக்கிட்டேன். அம்மம்மா விடவில்லை. கடல் பெருக்கெடுத்து வருவது தெரிந்தது. நானும், அம்மம்மாவும்

மேல் மாடியில் ஏறிவிட்டோம். இரண்டு தம்பியும் மேல் மாடியில்தான் நின்றார்கள். சிறிது நேரத்தில் தண்ணீர் வடிந்து விட்டது. அம்மா தங்கச்சியாக்களினர் நிலை என்னவென்று தெரியாது. நாங்கள் என்ன செய்வது என்று தெரியாது நினைத்துக் கொண்டு நின்றபோது அப்பா எங்களைத் தேடி வந்தார்.

கேள்வி: அதன் பிறகு என்ன செய்தீர்கள்?

பதில்: நாங்கள் அப்பாவைக் கூப்பிட்டோம். அப்பா வந்து எங்களைக் கூட்டிச்சென்று புதுக்குடியிருப்பில் உறவினர் வீட்டில் விட்டிட்டு மீண்டும் செல்வபுரம் வந்தார்.

கேள்வி: அம்மாவின் நிலை தெரியாதா?

பதில்: அம்மாவையும் தங்கச்சியையும் தேடித்தான் அப்பா போனவர். அதன் பிறகு அப்பா வந்து சொன்னார் அம்மாவையும், தங்கச்சியையும் காணவில்லை என்று. எங்களது அம்மாவின் முகத்தையும், தங்கச்சியின் முகத்தையும் அடுத்தநாள் சடலமாகத்தான் பார்க்க முடிந்தது. (சூறி முடிந்ததும் கண்கள் கலங்கின)

கேள்வி: இப்போது நீங்கள் எங்கு வசிக்கின்றீர்கள்?

பதில்: இப்ப செல்வபுரத்தில்தான் எனது தம்பியாக்களும், அப்பாவும், நானும் வசிக்கின்றோம்.

கேள்வி: நீங்கள் எதிர்போக்கும் பிரச்சனைகள்?

பதில்: எங்களுக்குப் பொருள் பண்டமெண்டு பிரச்சனையில்லை. பள்ளிக்கூடம் போவதுதான் பிரச்சனை. ஏனென்றால் நான்தான் அதிகாலையில் எழுந்து தம்பியாக்களையும் எழுப்பி முகம் கழுவி பின் சமைத்துவிட்டுப் பள்ளிக்கூடம் போகவேண்டும். பள்ளிக்கூடத்திற்கு இருந்திட்டுப் பிந்தித்தான் போறனான் (என்று கூறிய தங்கையின் கண்களில் எதிர்காலம் நோக்கிய ஏக்கம் தெரிந்தது).

“என்ன செய்வது தம்பிக்காக வாழவேண்டியுள்ளது”

கேள்வி: உங்களுடைய பெயர் என்ன?

பதில்: எனது பெயர் தம்பிப்பிள்ளை சரஸ்வதி

கேள்வி: நீங்கள் எந்தப் பாடசாலையில் எத்தனையாம் தரத்தில் கல்வி கற்கின்றீர்கள்?

பதில்: மு/முல்லைத்தீவு மகாவித்தியாலயத்தில் தரம்-13, கலைப்

பிரிவில் கல்வி கற்கின்றேன்.

கேள்வி: நீங்கள் சனாமி ஏற்பட்டபோது எங்கு நின்றீர்கள்?

பதில்: சனாமி ஏற்பட்டபோது நான் எனது பெற்றோருடனும் தம்பியுடனும் எனது வீட்டில் இருந்தேன். அப்போது கடலிலே சண்டைப் படகு செல்வது போல் இருந்தது. நாங்கள் முற்றத்தில் திகைத்து நின்றோம். அப்போது கடற்கரையிலிருந்து மக்கள் 'கடல் பொங்கி வருகுது' எனக் கூச்சலிட்டுக் கொண்டு ஓடி வந்தனர்.

கேள்வி: அப்போது நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள்?

பதில்: நான் எனது தம்பியைக் கையில்பிடித்துக்கொண்டு பெற்றோருடன் குளக்கட்டை நோக்கி ஓடிக் கொண்டிருந்தேன். குளக்கட்டையே நிறைய உறவுகள் அழுது கதறிக் கொண்டு நிற்பது எனக்குத் தெரிந்தது. அவ் வேளையில் கடல் வந்து எனது பெற்றோரையும் தம்பியையும் இழுத்துச் சென்று விட்டது. நான் ஓடிச் சென்று குளக்கட்டில் நிற்கும் போது எனது தம்பி நீரினுள் தத்தளித்துக் கொண்டு மிதந்து செல்வதைக் கண்ட நான் அதில் நின்றவர்களிடம் எனது தம்பியைக் காப்பாற்றுங்கள் என்று அழுதேன். அப்போது அதில் ஒருவர் எனது தம்பியைக் காப்பாற்றி வந்து என்னிடம் சேர்த்தார்.

கேள்வி: அதற்குப்பிறகு உங்களது பெற்றோரைக் காணவில்லையா?

பதில்: இல்லை. எனது பெற்றோரை நான் வீட்டிலிருந்து ஓடி வரும் போது கண்டதற்குப் பிறகு காணவில்லை. என்ன நடந்தது என்று தெரியவேயில்லை.

கேள்வி: அதற்குப்பின் நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள்?

பதில்: நான் எனது தம்பியுடன் குளக்கட்டில் இருந்து வீதியை நோக்கி நடந்துசென்றுகொண்டிருந்தேன். அப்போது வாகனத்தில் எல்லோரையும் ஏற்றிச் சென்று கொண்டிருந்தனர். நானும் தம்பியுடன் ஒரு வாகனத்தில் ஏறினேன். அவர்கள் எம்மைக் கொண்டு சென்று முள்ளியவளை வைத்தியசாலையில் இறக்கிவிட்டார்கள்.

கேள்வி: நீங்கள் உங்கள் பெற்றோரைத் தேடவில்லையா?

பதில்: நானும் வரும் வாகனங்கள் முழுவதையும் ஓடி ஓடிச் சென்று தேடினேன் அதில் ஒன்றிலும் எனது பெற்றோரை நான் காணவில்லை. பின்பு காயப்பட்டவர்கள், இறந்தவர்கள் என எல்லோர் மத்தியிலும் எனது பெற்றோரைத் தேடினேன். அங்கும் நான் எனது பெற்றோரைக் காணவில்லை. எனது அயலவருடன் வித்தியானந்தாவில் நின்றேன். இது வரைக்கும் எனது பெற்றோரைப் பார்க்கவில்லை.

கேள்வி: நீங்கள் தற்போது எவ்வாறு இருக்கின்றீர்கள்?

பதில்: நான் ஏன் வாழவேண்டும் என்று இருக்கின்றேன். என்ன செய்வது தம்பிக்காக வாழவேண்டியுள்ளது. நாம் நான்கு மாதங்களாக வித்தியானந்தாவில் இருந்துவிட்டு இப்ப உண்ணாப்புலவில் இருக்கின்றோம்.

கேள்வி: நீங்களும் தம்பியும் தனியாகத்தான் இருக்கின்றீர்களா?

பதில்: ஆம் நானும் தம்பியும் தனியாகத்தான் இருக்கின்றோம். அயலவர்களின் உதவியுடன் அரசு, அரசாபற்ற நிறுவனங்களின் உதவியுடன் வாழ்ந்து வருகின்றோம்.

கேள்வி: நீங்கள் எதிர நோக்கும் பிரச்சினைகள்.....

பதில்: நான் அதிகாலையில் எழுந்து சமைத்துவிட்டு வீட்டுவேலைகளையும் செய்து விட்டு பள்ளிக் கூடத்திற்குப் போவது தான் பெரிய பிரச்சனை. என்ன செய்வது? படிக்கத்தானே வேண்டும்.....
(என்று கூறியவர் அழத் தொடங்கினார்)

“மீண்டும் உயிருக்குப் போராடிக்கொண்டிருந்த போது.....”

கேள்வி: உங்களுடைய பெயர் என்ன?

பதில்: ஜெயக்குமார் ஜெயந்தா

கேள்வி: நீங்கள் எத்தனையாம் தரம் படிக்கின்றீர்கள்?

பதில்: தரம் - 09

கேள்வி: நீங்கள் சுனாமி அனர்த்தம் ஏற்பட்டபோது எங்கு நின்றீர்கள்? என்ன நடந்தது?

பதில்: நாங்கள் வண்ணாங்குளத்தில் வசித்து வந்தோம். எங்கட வீடு கடற்கரையிலிருந்து 75 மீற்றர் தூரத்தில் இருக்கின்றது. அன்று ஞாயிற்றுக்கிழமை பாடசாலை இல்லை என்றபடியால் நான் தாமதமாகத்தான் நித்திரைவிட்டு எழும்பினனான். காலைக்கடன் முடித்துவிட்டு நான் உணவு உண்டேன். பின்னர் அம்மா வவுனியாவுக்குச் செல்வதற்காகப் 'பாஸ்' எடுப்பதற்கு குடுமபக்காட்டை எடுத்துத் தருமாறு கூறினார். அதனால் அதை நான் அம்மாவிடம் எடுத்துக் கொடுத்து விட்டு நானும் தம்பியும் (சித்தியின் மகன்) தங்கச்சியும் அம்மாவும் அப்பாவும் கூடியிருந்து வவுனியா போவது பற்றிக் கதைத்துக் கொண்டிருந்தோம். அப்போது 'லான் மாஸ்ரர்' வருவதுபோல் சத்தம் கேட்டது. எங்கட வீட்டு ஒழுங்கை மிகச் சிறியது. அப்போது நான் அப்பாவிடம் 'என்னப்பா எங்கட ஒழுங்கையால் லான் மாஸ்ரர் வருகுது' என்று

கேட்டேன். அப்பா சொன்னார் 'அது லான் மாஸ்ரர் இல்லை, கிபிர் வருகுது போல' என்று கூறிக்கொண்டு வெளியில் வந்து பார்த்து விட்டுச் சொன்னார் 'கடல் வருகுது எல்லோரும் ஓடுங்கோ' என்று. உடனே அம்மா தம்பியையும் தங்கச்சியையும் அணைத்துக் கொண்டு விட்டுக்குள்ளேயே இருந்துவிட்டார். காரணம் அம்மாவுக்கு புயல் வருகுதெண்டு விளங்கிற்று. நானும் வந்து கடலைப் பார்த்தேன். ஒரு பணை உயரமாக கடல் என்னை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தது. என்னால் நம்ப முடியவில்லை.

கேள்வி: பின்பு என்ன நடந்தது?

பதில்: நான் கண்ணைக் கசக்கி விட்டு மீண்டும் பார்த்தேன். அப்போது நிஜமாகவே கடல் வந்துவிட்டது. எமது வீட்டு முற்றத்திலிருந்த மீன்பிடி உபகரணங்கள் இருந்த கொட்டிலை அலை அடித்துக் கொண்டு வந்து எனக்கு மேல் போட்டது. அப்போது நான் நரீனுள் விழுந்து விட்டேன். அலை இழுத்துச் சென்றபோது எனது முகம் நிலத்தில் தேய்வது எனக்குத் தெரிந்தது. அப்போது மீண்டும் அலை என்னை இழுத்துக்கொண்டு சென்றது. அம்மா, அப்பாவுக்கு என்ன நடந்ததென்று தெரியாது. (என்று கூறிய பிள்ளை அழத்தொடங்கியது..... சிறிது நேரத்தின் பின்) இவ்வாறு நரீனுள் மூழ்கி உயிருக்குப் போராடிக் கொண்டு எழும்புவதற்காக எத்தனித்தபோது மீண்டும் ஒரு அலை வந்து என்னை அடித்துத் தூக்கி ஒரு பணங்கூடலுக்குள் செருகிவிட்டது. மீண்டும் உயிருக்குப் போராடிக் கொண்டிருந்தபோது கடவுள் செயலாக தண்ணீர் குறைந்து விட்டது. அச்சமயம் நான் எழுந்து பார்த்தபோது எனது உடல் முழுவதும் காயங்கள். இரத்தம் வடிந்து கொண்டிருந்தது. அதே சமயம் எனது இடது கை, ஒன்றும் செய்ய முடியாதபடி இருந்தது.

கேள்வி: சனாமிக்கு முன் உமக்கு கை இருந்தது தானே?

பதில்: ஓம் எனது கை ஒழுங்காகத்தான் இருந்தது. ஆனால் அப்போது என்னென்று கை இந்த நிலைக்கு வந்ததென்று எனக்குத் தெரியாது. உடல் வேதனையால் அழுது கொண்டிருந்தேன். அச்சமயம் எனது சித்தி அழுது கொண்டு போவது தெரிந்தது. நான் அவவைக் கூப்பிட்டேன். அப்போது சித்தி என்னைக் கண்டதும் கதறிக்கொண்டு ஓடிவந்தார். நானும் அவவைக் கண்டதும் கதறி அழுதேன். அப்போது சித்தி 'அம்மா, அப்பாக்கள் எங்கே' என்று கேட்டார். நான் தெரியாது என்று சொன்னேன்.

கேள்வி: பின்னர் சித்தியும், நீங்களும் என்ன செய்தீர்கள்?

பதில்: சித்தி என்னைக் கூட்டிக்கொண்டு முல்லைத்தீவு வைத்தியசாலைக்குச் சென்றார். அப்போது அப்பா அங்கு

நின்று அழுது கொண்டிருந்தார். பின் நான் அப்பாவிடம் சென்றேன்.

கேள்வி: பின்னர் என்ன செய்தீர்கள்?

பதில்: பின் அப்பா என்னை வாகனத்தில் ஏற்றினார். அப்போது நான் மயங்கிவிட்டேன். அதன் பிறகு நான் மயக்கம் தெளிந்தபோது முள்ளியவளையில் இருந்தேன்.

கேள்வி: உங்கள் சிதைவடைந்த கையின் நிலை.....

பதில்: சிறிது நேரத்தில் என்னை அம்பலன்ஸ் மூலமாக யாழ்ப்பாணம் வைத்தியசாலைக்குக் கொண்டு சென்றார்கள். அங்கு வைத்து எனது கை துண்டாடப்பட்டு ஒரு மாதம் வரை சிகிச்சை பெற்று விட்டு மீண்டும் முல்லைத்தீவுக்கு வந்தேன்.

கேள்வி: அப்போது உங்கள் அம்மா, தங்கையின் நிலை என்னவென்று தெரியுமா?

பதில்: இல்லை. நான் வந்தபோது தான் தெரியும் அம்மாவும், தங்கையும் இறந்த செய்தி. இப்போது நாங்கள் வண்ணாங்குளம் முகாமில் இருக்கின்றோம். பல பிரச்சனைகளுக்கு மத்தியில் கல்வி கற்கிறோம். (மீண்டும் அம்மாணவியின் கண்களில் கண்ணீர் பெருக் கெடுத்தது)

“படிக்க வேணும் எண்ட விருப்பம் இருக்கு”

கேள்வி: உங்களுடைய பெயர்.....

பதில்: திலகரத்தினம் பகீரதன்

கேள்வி: இடம்.....

பதில்: கள்ளப்பாடு, முல்லைத்தீவு

கேள்வி: படிக்கும் தரம்.....

பதில்: தரம்-08

கேள்வி: சுனாமி வரும்போது நீங்கள் எங்கே நின்றீர்கள்?

பதில்: வழமைபோல் அன்றும் வீட்டில் படுத்திருந்தனான். காலையில் எனது அக்கா ரியூசனுக்குப் போயிட்டா. 7.30 மணிபோல் எனது தங்கையையும் கூட்டிக் கொண்டு நான் சித்தப்பா வீட்டுக்குச் சென்று விட்டேன். சித்தப்பா வீட்டில் நான் தம்பியாக்களுடன் விளையாடிக் கொண்டிருந்தனான். அந்த வேளை பெரிய சத்தம் ஒன்று கேட்டது.

கேள்வி: என்ன மாதிரிச் சத்தம், எந்தப் பக்கம் கேட்டது?

பதில்: கடற் பக்கத்தில் 'வோட்டஜெட்' போவது போலத்தான் பாரிய சத்தம் கேட்டது.

கேள்வி: அப்போது நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள்?

பதில்: நான் அதனைப் பெரிது படுத்தாமல் தம்பியாக்களுடன் விளையாடிக் கொண்டிருந்தான். ஏனென்றால் அந்தச் சத்தத்தைக் கேட்டு நாங்கள் பழக்கப்பட்டனாங்கள். சிறிது நேரத்தில் சித்தப்பா கடற்கரையிலிருந்து 'ஓடுங்கோ' என்று கத்திக்கொண்டு வந்தார். 'ஏன்?' என்று கேட்க 'கடல் பெருக்கெடுத்துக் கொண்டு வருகுது' என்று சொல்லிக் கொண்டு அவருடைய மகனைத் தூக்கிக் கொண்டு எங்களையும் ஓடச்சொன்னார்.

கேள்வி: நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள்?

பதில்: நான் எனது ஐந்து வயதுத் தங்கையையும் தூக்கிக் கொண்டு அவையளக்குப் பின்னால் ஓடினேன். இப்பிடி ஓடிக் கொண்டிருக்க..... கடலைத் திரும்பிப் பாத்தா பெரிசாக வந்து கொண்டிருந்தது.

கேள்வி: அப்போது நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள்?

பதில்: நான் இறால் குளக்கட்டை நோக்கி ஓடிக்கொண்டிருந்தேன். இவ்வாறு ஓடிக் குளக்கட்டை அண்மித்தபோது கடல் என்னை அடித்துவிட்டது. தங்கச்சியை இராட்சத அலை என்னை விட்டுப் பிரித்துவிட்டது.

கேள்வி: தங்கச்சிய நீங்கள் பார்க்கவில்லையா?

பதில்: இல்லை. அலை என்னை ஒருபுறமும் தங்கச்சியை வேறு பக்கமாகவும் இழுத்துச் சென்றது. அப்போது நான் குளத்தில் மூழ்குவதும் மேல் வருவதுமாகப் போய்க் கொண்டிருந்தபோது ஒரு கடலை எனது கையில் அகப்பட்டது. நான் அதைப் பிடித்துக் கொண்டு நின்ற போது கடல்த் தண்ணீர் வடிந்து விட்டது. நான் குளத்துக்குள் கழுத்து மட்டும் தெரிய அழுது கொண்டு நின்றேன்.

கேள்வி: நீங்கள் எவ்வாறு குளத்தை விட்டு வெளியேறினீர்கள்?

பதில்: நான் கத்திக் கொண்டிருக்கும் போது வேறு ஆக்கள் போட்டில் வந்துகொண்டிருந்தார்கள். அவர்களை நான் கூப்பிட்டேன். அப்போது அவர்கள் வந்து என்னையும் படகில் ஏற்றிக் கொண்டு போனார்கள். நான் கரைக்குப் போனதும் அங்கு நின்றவர்களெல்லாம் வாகனத்தில் ஏறிக் கொண்டிருந்தார்கள். நானும் ஏறிச் சென்றபோது எங்களையு முள்ளியவளை வைத்தியசாலையில் இறக்கி விட்டார்கள்.

கேள்வி: உங்கள் குடும்பத்தாரின் நிலை.....

பதில்: வைத்தியசாலையில் வைத்துத்தான் அக்காவைப் பார்த்தேன். அக்காவை ரியூசன்ல வைத்து அலை அடித்ததாகவும், தான் அலையோட வந்ததாகவும் கூறினார். எனது அம்மா, அப்பாவை சனத்திற்குள் தேடியபோது அப்பா 4.00 மணிபோல் வந்தார். அப்பா எங்களைக் கண்டவுடன் எங்களை வித்தியானந்தாக் கல்லூரியில் சொந்தக்காரருடன் விட்டிட்டுக் கள்ளப்பாட்டுக்கு அம்மாவையும், தங்கச்சியையும் தேடிச் சென்றார்.

கேள்வி:- அம்மாவையும், தங்கச்சியையும் பார்த்தீர்களா?

பதில்:- இல்லை. அப்பா அன்று இரவு 8.30 மணிபோல அம்மாவையும், தங்கச்சியையும் காணவில்லை என்று முள்ளியவளைக்கு வந்து விட்டார். அடுத்தநாட் பின்னேரம்வரையும் அம்மாக்களினர் நிலை தெரியாது. ஆனால் பல இறந்த சடலங்களைக் கொண்டு வந்தார்கள். அதற்குள் தேடிப் பார்த்தபோதும் அம்மாக்களைக் காணவில்லை. அன்று இரவு 8.00 மணிபோல தங்கச்சியினர் சடலம் வந்தது. அப்பத்தான் தெரியும் என்ற ஆசைத் தங்கச்சியை கடல் என்னை விட்டு வெகு தூரத்திற்குக் கொண்டு சென்று விட்டது என்று.

கேள்வி:- உங்கள் அம்மாவின் நிலை?

செவ்வி கண்டவர்
செல்வன். த.நிர்மலானந்தன்
மாணவன்
(2006 /கணித பிரிவு)

பதில்:- அம்மாவின் சடலத்தைக்கூட நான் இதுவரையும் பார்க்கவில்லை. அம்மா இறந்து விட்டதாகத் தான் நாம் கருதுகின்றோம்.

கேள்வி:- தற்போது நீங்கள் எங்கே இருக்கின்றீர்கள்?

பதில்:- நாங்கள் நான்கு மாதம் முள்ளியவளை வித்தியானந்தாவில் இருந்து விட்டு இப்ப உண்ணாப்பிலவு தற்காலிக குடியிருப்பில் தான் இருக்கின்றோம். அப்பாவும், அக்காவும் மாமியோட இருக்கினம். நான் பெரியம்மாவோடதான் நிக்கிறேன். (என்று சொன்னவரின் கண்களில் கண்ணீர் கசிந்தது...)

கேள்வி:- நீங்கள் உங்கள் தற்காலிக குடியிருப்பில் படிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறதா?

பதில்:- எனக்குப் படிக்க வேண்டும் எண்ட விருப்பம் இருக்கு. ஆனா முகாமில் படம், பாட்டு எண்டெல்லாம் ஒரே சத்தம். சில பேர்

முல்லை நகர் ஆழிப்பேரலைபீன்
கோரத்தாண்டவத்தனல்
சீக்குண்டு சீன்வா பீன்மனாது ஏன்?

கடந்த 2004.12.26th திகதி சுமத்திராத் தீவிலிருந்து புறப்பட்ட சுனாமியால் இலங்கையின் வடக்குக் கிழக்கு மாகாணத்தில் அம்பாறைக்கு அடுத்ததாகப் பேரழிவைச் சந்தித்தது முல்லைத்தீவாகும். அதுவும் வடக்கில் மிகவும் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்ட இடம் முல்லைத்தீவாகும். முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் 18 கிராம சேவகர் பிரிவுகளைச் சேர்ந்த 38 கிராமங்கள் பாதிப்புக்களைச் சந்தித்தாலும் இவற்றில் பேரழிவுகளையும் பாரிய உயிரிழப்புக்களையும் சந்தித்த பகுதிகளாக முல்லைத்தீவு நகரை அண்டிய வட்டுவாகல் தொடக்கம் சிலாவத்தை வரையிலும் அமைந்திருக்கும் செல்வபுரம், கோவீற் குடியிருப்பு, மணற் குடியிருப்பு, முல்லைப்பட்டணம், வண்ணாங்குளம், கள்ளப்பாடு ஆகிய கிராம சேவகர் பிரிவுகளைக் குறிப்பிடலாம். சுனாமி இடம்பெற்று ஒரு வருடத்தினை அண்மித்துக் கொண்டிருந்தாலும் ஏனைய பகுதிகளைக் காட்டிலும் இப்பகுதிகளில் கூடிய அழிவுகள் ஏற்படக் காரணம் யாது என எனருமே ஆராய முற்படவில்லை, காரணங்களை முன்வைக்கவுமில்லை.

இவ்வாறு இப்பகுதி பாரிய தாக்கத்திற்கு உள்ளாவதற்கு இந்நகரத்தின் தரைத் தோற்றமே முக்கிய காரணமாகும். முல்லைத்தீவை அண்டிய பகுதியானது கிட்டத்தட்ட நான்கு பக்கங்களாலும் கடலால் சூழப்பட்ட தீவு போன்ற, கடல் மட்டத்திலிருந்து சில அடிகளே உயர்வான சமதரையையும் சதுப்பு நிலங்களையும் உள்ளடக்கிய பகுதியாகும். முல்லைத்தீவு நகருக்கு வடக்கே வட்டுவாகல் கடலில் சங்கமிக்கும் நந்திக் கடலானது, தெற்கே மாங்குளம்-முல்லைத்தீவு வீதிவரை மூன்று பக்கங்களாலும் முல்லைத்தீவைச் சூழ்ந்துள்ளது. கிழக்கே சிலாவத்தையில் சிறுபகுதியில் மட்டுமே தரைத் தொடர்பு உள்ளது. சிலாவத்தைக்கும் கள்ளப்பாட்டிற்கும் இடையில் இறால்க் குளம் என்னும் நீரேயுள்ளது. எனவே இங்கு கிட்டத்தட்ட நான்கு பக்கமும் கடலும்

நீர்நிலைகளுமே ஆக்கிரமித்து நிற்கின்றன. இவைகளை இந்நகரை இலங்கையின் அழகான நகரங்களில் ஒன்றாக விளங்கச் செய்கின்றன. அத்துடன் இப்பகுதி ஏனைய பகுதிகளை விடச் சற்றுக் கடலுக்குள் தள்ளப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் பெரியளவிலான மேட்டு நிலங்களற்ற சமதரையாகவே காணப்படுகின்றது. இங்கு சில இடங்களில் ஒரு கிலோ மீற்றரைவிடத் தூரமான பகுதிகளுக்குக்கூடக் கடல் நீர் புகுந்துள்ளதை அவதானிக்கலாம். இவ்வாறு உயரமற்ற சமதரையாக இருந்ததும் ஆழிப்பேரலையின் கோரத்தாண்டவத்திற்கு ஒரு காரணமாகலாம்.

இதனை விட மிக முக்கியமான ஆனால் எவராலும் அசட்டை செய்யப்படாத இன்னும் ஒரு புவியியற் காரணியும் முல்லைத்தீவு நகரத்தின் பேரழிவுக்குக் காரணமாக இருந்திருக்கலாம். சுனாமிப் பேரலைகள் அவை புறப்பட்ட இடத்திலிருந்து ஆழ்கடலில் மணிக்கு 600 கிலோ மீற்றர் - 800 கிலோ மீற்றர் வேகத்திலும், ஒரு மீற்றர் உயரத்திலும் பரவிப் பயணிக்கும். இவை ஆழங்குறைந்த கரையோரங்களை அடைந்ததும் திடீர் என அவற்றின் வேகம் மணிக்கு 100 கிலோ மீற்றர் வரையில் குறைந்து, ஆனால் உயரம் 30 மீற்றர் வரையும் அதிகரித்துக் கரையை நோக்கிப் பாய்ந்து வந்து தாக்கும். இங்குதான் முல்லை நகருக்கு இடம் பெற்ற இரட்டைத் தாக்கத்தை உணர முடியும்.

வழமையாக ஒவ்வொரு வருடமும் கார்த்திகை, மர்கழி மாதங்களில் நந்திக்கடல் பெருக்கெடுத்து கடலில் சங்கமிப்பது வழமையாகும். இவ்வாறு ஆண்டுகாலமாக நிகழ்ந்து வருவதினால் ஆற்று நீருடன் அள்ளுண்டுவிரும் மணலானது கடலில் முல்லைத்தீவை உள்ளடக்கி வட்டுவாகல் தொடக்கம் சிலாவத்தை வரைக்கும் அரைவட்ட வடிவில் மணல் திட்டிகளினை உருவாக்கியுள்ளது. இதனை உள் ஊர் மீனவர்கள் 'பூண்டி' என அழைப்பார்கள். இப்பகுதியில் கடல் ஆழம் ஒரு அடி தொடக்கம் ஐந்து அடி வரைக்கும் இடைப்பட்டதாகக் காணப்படும். இவ்விடத்தில் சாதாரண காலங்களிலேயே கடலலைகள் உருவாகி ஒன்றுடன் ஒன்று மோதுவதைக் காணமுடியும். இதனை முல்லைத்தீவு நகரக் கரையிலிருந்து அவதானிக்கும்போது தெளிவாகக் காணமுடியும். இவ்வரைவட்டத் திட்டின் ஆரை கிட்டத்தட்ட ஒன்று தொடக்கம் ஒன்றரைக் கிலோ மீற்றர் வரையுள்ளதாகக் காணப்படுகின்றது. எனவே சுமாத் திராவிலிருந்து புறப்பட்ட சுனாமி ஆழ்கடலில் மிக வேகத்துடன் பயணித்து வந்து கொண்டிருந்த வேளை முல்லைத்தீவை அண்டிய பகுதியை நெருங்கும் போது ஆழம் குறைந்த இம்மணல் திட்டினால் தடுக்கப்பட்டு அதன் வேகம் குறைந்து சுனாமிப் பேரலையாக முல்லை நகர்க் கரையிலிருந்து ஒரு கிலோ மீற்றர் தூரத்திலேயே உருப்பெற்று, அதே வேகத்திற் கரையை அடைந்திருக்கலாம். இதனாலேயே இந்த நகருக்குப் பாரிய சேதங்கள் ஏற்பட்டிருக்கலாம்.

நாசியராப

ஏனெனில் அழிவுகளை நோக்கும்போது இம் மணல் திட்டி எல்லைக்குள் உட்பட்ட கிராமங்களே மிக மோசமாகத் தாக்கப்பட்டுள்ளதை அவதானிக்கலாம். இதன் எல்லைக்கு வெளியில் அமைந்துள்ள வட்டுவாகலுக்கும், சிலாவத்தைக்கும் வெளியில் அமைந்துள்ள

கிராமங்களில் அலையின் சீற்றம் ஒப்பீட்டளவில் குறைவானதாகவே அமைந்துள்ளதை அவதானிக்கலாம். இத்துடன் முல்லை நகரில் கடலையண்டிய பகுதிகளில் மிகவும் செறிந்தளவில் மக்கள் வாழ்ந்து வந்தமையும் இழப்புகளின் அதிகரிப்புக்குக் காரணமாகலாம். ஆக முல்லைத்தீவில் முல்லை நகரம் கூடிய அளவில் இழப்புக்களைச் சந்தித்தமைக்கான காரணமாகப் பாதகமான புவியியல் சூழல், அடர்த்தியான சனத்தொகை அமைப்பு, சுனாமி பற்றிய அறிவு மக்களிடையே இருக்காமை போன்றவற்றைக் குறிப்பிட்டுக் கூறலாம்.

**திரு. ததேசு
ஆசிரியர்**

**இழப்புக்கள்
கவலைகளிலிருந்து
மீள்வது என்பது
இலகுவானது
அல்ல. ஆனால்
வாழக்கிடைத்த
சந்தர்ப்பத்தை
எண்ணிப்
பாருங்கள்.**

கண்ணீரில் கலந்த காவியங்கள்

நாம் வாழும் பிரபஞ்சத்தை அழகிய இயற்கைப் படைப்பாகப் படைத்தவன் இறைவன். அதிலே உலகம் ஒரு அதிசயப்படைப்பு. இயற்கையின் அழகிய வனப்பிலே இறைவன் மனிதனைப் படைத்து அதை அவன் விருத்தி செய்து பயன்பெற்றுச் சந்தோசமாக வாழவே விரும்புகின்றார். ஆனால் சில வேளைகளில் இயற்கை மனிதனின் சந்தோசமான மிதமிஞ்சிய வாழ்வினை அழிக்க முற்படுவது மிகவும் பரிதாபத்துக்குரிய விடயமாகும். 'அளவுக்கு மிஞ்சினால் அமிர்தமும் நஞ்சு' என்று நம் முன்னோர் சொல்வார்கள். ஏனோ முல்லைத்தீவிலே அளவுக்குமீறிய சந்தோசம் மிளிர்ந்தே காணப்பட்டது போலும். ஆனால் அந்த நீண்டகால சந்தோசக் கனவுகள் இயற்கையின் சீற்றத்தால் சுக்குநூறாகிவிடுமென முல்லைத்தீவு மக்கள் என்றுமே நினைக்கவில்லை.

வற்றாத வளம் கொழிக்கும் வன்னி மாநகரிலே முத்து என விளங்கும் முல்லைத்தீவு ஓர் அழகிய நகரம்.

ஓயாத அலைகள் பெரும் இரைச்சலுடன் ஓசையிட, பறவைகள் பாட, மீனினங்கள் ஆட நாள் ஒரு வண்ணம் பொழுதொரு மேனியாய் யுத்தத்தினால் சிதைந்த நகரம் மீண்டும் 1996 இல் இருந்து உயிர் பெற்று வளர்ச்சி கண்டு யாவரும் வியக்கும் வண்ணம் பட்டணமாக உருவெடுத்தது.

கோவில்கள், பாடசாலைகள், வைத்தியசாலை, வங்கிகள், தொழில் நுட்பக் கல்லூரிகள், அரச திணைக்களங்கள் எல்லாம் அமைக்கப்பட்டு மக்களின் ஊக்கமான உழைப்பால் முல்லைப் பட்டணம் அதீத வளர்ச்சி கண்டது.

மாடிக்கட்டங்களை அமைப்பதற்கென வெளிநாட்டவர்கள் பெரும் பணத்தைச் செலவிட்டு முல்லைக் கரையோரத்தில்காணி வாங்குவதற்காகப் பெரும் பாடுபட்டனர். எங்கு பார்த்தாலும் வாகனங்கள், சனக்கூட்டம், ஒரே இரைச்சல். சந்தைகள், பொது இடங்களில் மக்கள் நிரம்பி வழிந்தனர். 25.12.2005 அன்று இன்னும் மிகுதியாகவே முல்லை மண் பூரித்துக் காணப்பட்டது. நத்தார்ப் பூசையில் பங்கெடுத்துவிட்டு மிகுதியான சந்தோசத்துடன் எல்லோரும் அவரவர் வீடுகளில்

மகிழ்ந்திருந்தனர். முல்லைத்தீவுக் கரையோர நிறைந்தும் குருவிக்கூட்டங்கள் போல் சனக் கும்பல் காணப்பட்டது. பிற ஊர்களிலிருந்தும், வெளிநாடுகளிலிருந்தும் எம் இனிய உறவுகள் நத்தார் - வருடப்பிறப்பைக் கொண்டாட இன் முகம் காட்டினர். முல்லைத்தீவு மண்ணே மகிழ்ச்சி வெள்ளத்தில் களைகட்டியது. முல்லைக் கரையோரத்தின் அந்த மிகையான வளர்ச்சியைக் கண்டு வந்தவர்களும் வாய் மேல் விரல் வைத்தனர். யார் கண்ணும் படக்கூடாது என்று சிலர் நினைத்தார்கள்.

முல்லைத்தீவின் கல்வி வளர்ச்சியைப்பற்றியும் இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமானது. முல்லைத்தீவு மகாவித்தியாலயத்தில் தரம் - 13 இல் கல்வி கற்பவர்கள் நாம். எங்கள் பாடசாலைக்கு வெளியூரில் இருந்து மாணவர்கள் மிகுதியாக வருவதைக் கண்ட போக்குவரத்துச் சேவை எங்களுக்கென ஒரு தனிப்பேருந்தைக் கூட ஒழுங்கு செய்தனர். எமது பாடசாலை மாவட்டம், மாகாணம், தேசியம் என விளையாட்டு, தமிழ், ஆங்கிலம் என்ற பல துறைகளில் பல போட்டிகளைச் சந்தித்து வெற்றியீட்டி வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. முல்லைத்தீவு மகாவித்தியாலயம் என்றால் ஏனைய மாவட்டப் பாடசாலைகள் கூடப் போட்டியிடச் சற்றுத் தயங்கும். போட்டிகள் என்றால் வெற்றி பெற்றுத்திரும்புவதுதான் எம் பாடசாலையின் இயல்பு. விளையாட்டில் மட்டுமல்ல விஞ்ஞானம், இலக்கியம், சமூகவியல், கணிதவியல் என்பவற்றிலும் மேம்பட்டு வளர்ச்சி கண்டு யாவராலும் பாராட்டைப் பெற்றது.

முல்லைத்தீவுக் கரையோரம் இயற்கை வளங்கள் நிறைந்தது. எங்கும் மரங்கள் வளர்க்கப்பட்டு வளம் கொள்க்கும் மண்ணானது. மக்கள் எல்லோரும் தம் வாழ்க்கையின் தரத்தினை உயர்த்துவதற்காக எறும்பு போல் அயராது உழைத்துத் தெய்வ வழிபாட்டிலும் தம் நாளாந்த வேலைகளிலும் சுறுசுறுப்பாகவே செயற்பட்டு வந்தனர். முல்லைக் கடல் வளங்களை நிறையவே அள்ளித்தந்தது. முல்லைத்தீவு மீன், நண்டு, கணவாய் என்றால் அமிர்தமே என சொல்வோரும் உள்ளார். கடல் அன்னை கடல் வளத்தின் செல்வத்தினை நிறையவே தந்தாள். மக்களின் மேலான ஒற்றுமை

வாழ்வையும், சந்தோசத்தினையும் கண்டு அவள் வளங்களினை அள்ளி வழங்கிய போது யார் கண் பட்டதோ தெரியாது.

26.12.2004 அன்று முதல் நாள் கிறிஸ்து பிறப்பினைக் கொண்டாடிய மக்கள் சற்றுக் களைப்படைந்தே காணப்பட்டார்கள். மழை இருள் கலைந்து வெளிச்சம் பரவியிருந்தாலும் மழைத் தூறல்கள் ஓயவில்லை. பெரும் மழைக்கான அறிகுறிகள் வானத்திலே தொடர்ந்தும் தென்பட்டது. அன்று ஞாயிறு தினம் ஆனதாலும் மழைத்தூறல்கள் நிலத்தை நனைத்துக் கொண்டிருந்ததாலும் மக்களின் நாளாந்தப் பணிகளில் அவசரம் காணப்படவில்லை. நத்தாரின் மகிழ்ச்சி சில வீடுகளில் தொடர்ந்தது. அன்றைய நாள் இரவு வந்த உறவினர் சிலர் உறக்கம் காரணமாகத் தாமதமாகத் துயில் எழும் நோக்குடன் உறங்கிக் கொண்டிருந்தனர். பாடசாலை விடுமுறை காரணமாகப் பிள்ளைகள் சிலர் வீட்டுக் கடமைகளைச் செய்ய, இன்னும் சிலர் இன்னமும் துயில் எழும்பாமல் மார்கழிக் குளிரில் இறுகப் போர்த்து உல்லாச நித்திரை செய்து கொண்டிருந்தனர். ஆனால் நிகழ்விருந்த இயற்கையின் கோரத்தை உணர்ந்த பறவை இனங்களோ தம் சோகத்தினை வெளிப்படுத்தி அடுத்த கணம் நிகழ இருப்பதை நாற்புறமும் தெரிவிக்கத் தங்கள் சோக கீதத்தினை இசைக்கத் தொடங்கின.

நேரமோ 8.45 ஆனது. இயற்கை இறுமாப்புக் கொண்டது. அந்த இளம் காலை வேளையில் கடல் வெள்ளை நுரையினைக் கரையிலே கக்கத் தொடங்கியது. இயற்கையின் மாற்றத்தினை உணராத, அறியாத மக்கள் கடல் அன்னையின் அருகினில் ஆனந்தக் கூத்தாடினர். திடீரெனச் சமுத்திரத்தின் மத்தியிலே பேரிடி இடித்த ஒலி கேட்டது. கடற்கரை அருகில் இருந்த பனைமரங்கள், தென்னமரங்கள், ஆலயங்கள், வீடுகளிற்கு மேலாக மலைபோல எழுந்தது சுனாமி என்னும் கோரத் தாண்டவம் கொண்ட ஆழிப்பேரலை. அப்போது நின்றவர் நின்றபடியே, இருந்தவர் இருந்தபடியே, கதைத்தவர், சிரித்தவர், உறங்கியவர் என்றெல்லாம் அப்படியே பேரலைக்குள் முழுகினர். மூர்க்கமான கரிய அரக்கப் பேரலையைக் கண்டவர் பலர் ஓட முற்பட்டனர். எங்கும் ஒரே அவலக்குரல்கள் “ஐயோ, அம்மா, அப்பா, ஐயோ கடவுளே, சாகிறோம், கடல்வருகுது ஓடுங்கோ, நிலலாதையுங்கோ, பிள்ளைகள் எங்கே, எங்களைக் காப்பாற்றுங்கோ.” யாருக்கு யார் உதவி செய்வதென்று அறியாத நிலையில் உதவிக் கரங்கள் கெட்டுப் போயின. கடல் அன்னையின் மடியில் பல்லாயிரக்கணக்கான உயிர்கள் மாண்டு போயின.

எதிர்பாராமல் வெளியில் சென்றவர்கள், சந்தையில் நின்றவர்கள், திருப்பலிக்குச் சென்றவர்கள், ஓடியவர்கள் எனச் சிலர் விதிவிலக்காக உயிர் தப்பி மீண்டார்கள். மற்றைய எல்லோரும் அடித்துச் செல்லப்பட்டார்கள். “எல்லோரும் இறந்துவிட்டனர், உலகம் அழிந்தது” எனும் எண்ணத்தில் பலர் தடுமாறினார்கள். நீரில் தத்தளித்த பலர் பனங்குற்றிகளைப் பிடித்ததால் உயிர் தப்பினார்கள். பனம் வடலியில் சிக்கியும், மரங்களில் ஏற்றப்பட்டும், சிலர் கூரைகளில் ஏறியும் உயிர் பிழைத்தனர். ஆயிரக்கணக்கானோர் பெரும் காயங்களுக்கு உள்ளாகி உயிர் பிழைத்தனர். ஆனால் இறந்தவர்கள் நிரந்தரமாகவே எம்மைப் பிரிந்துவிட்டார்கள்.

இன்று நாம் எம் அம்மாவை, அப்பாவை, சகோதரங்களை, உறவுகளைப் பிரிந்தே வாழ நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுள்ளோம். சொத்து, சுகம், சுதந்திரம், சுபீட்சம் என்பவற்றை இழந்தே வாழும் நாம் இவற்றை இழந்ததையிட்டு வருத்தப்படவில்லை. ஏனெனில் அவை இன்னொரு நாள் எம் முயற்சியால் எமக்குக் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை எமக்கு உண்டு. ஆனால் பிரிந்த உயிர்கள், எமது உறவுகளை எவராலும் பெற்றுத்தர முடியாது. இன்று பல்லாயிரக்கணக்கான உயிர்களை இழந்த முல்லைத்தாய் கண்ணீரால் ஆறாத தயரத்திற்குள்ளாகி விட்டாள்.

இன்று எமது கரையோர வாழ்விடங்கள் ஆள் நடமாட்டம் அற்று விலங்குகள், பறவைகளின் இனிய ஓசையின்றி வெட்டை வெளியாய்க் காட்சி யளிக்கின்றன. கரையோரத்தை மெருகூட்டிய பனை, தென்னை வளங்கள் அழிந்துவிட்டன. கரையோர வீதிகள், பாலங்கள் இடிந்து போயுள்ளன. ஓடி, ஆடி, விளையாடிய எம் சுவட்டு நிலம் வரண்டு வனாந்தரமாகி விட்டது. இருப்பினும் அழிந்துபோன முல்லை விருட்சத்தின் விதைகளாய் நாம் மீண்டும் முளைத் தெழுமுவோம் என்னும் உறுதி நம் மனங்களுக்குள்ளே உறுதியாகவே வேருன்றி இருக்கிறது.

இன்று எத்தனையோ எத்தனையோ தியாக சிந்தை கொண்ட உள்ளங்களின் உதவிகள் பல்வேறு

வழிகளில் எம் மக்களுக்குக் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. நிச்சயமாக அவர்களின் பணம், பொருள், உதவிகள் மட்டுமல்ல அவர்களின் மனிதநேயம் கொண்ட உதவும் உள்ளம் ஒன்றே அடிப்படையில் எமக்கு எதிர்காலத்திற்கான நம்பிக்கை நட்சத்திரமாக அமைந்துள்ளது.

மாணவர்கள்
தரம். 13
கலைப்பிரிவு (2006)

“மரணம் வாழ்வின் முடிவல்ல”
~வேதாகமம்~

நனைவு கூர்க்ஸ்நோம்.

எமது பாடசாலையில் ஆன்மீகக் கடமைகளை நிறைவேற்றும் கள்ளப்பாடு ஆதிவைரவர் கோவில் குருக்கள் கணபதிப்பிள்ளை தங்கவேலாயுதம் ஐயா அவர்களும் ஆழிப்பேரலையில் மரணமடைந்தார். அவரது ஆன்ம சாந்திக்காகப் பிரார்த்திக்கிறோம்.

அனர்த்தமன்று திருப்பல் நிறைவேற்றப்பட்டுப் பல மக்கள்
மயிரிழையில் பாதுகாக்கப்பட்ட புனித சூசையப்பர்
திருத்தலம்
(எரிபொருள் நிரப்பு நிலையம் முன்பாக)

இறந்தவர்களின்
31 ஆம் நாள்
நினைவாக

எம் துன்பத்தில் கைகாடுத்த
உதவிக்காரங்கள் பல.....

காலத்தில்
கிடைத்த
உதவிகள்
சிறியவைகள்
அல்ல
மிக.....மிகப்
பெரியவை.

அரவணைத்த அன்புக் காரங்கள் கனக்கநூறுவை.....

ஆழிக்கடலும்
ஓங்கிய காற்றும்
வீறுகொண்டெழுந்து
ஆயிரமாயிரம்
உயிர்களையும்
உடமைகளையும்
காவுகொண்டாலும்

மனிதத்தின்
உணர்வுள்ள
இதயங்களை
என்றுமே
காவுகொள்ள
முடியாது

பேரலையும் முல்லை மன்னும்

இந்தோனேசியா தீவுகளில் ஒன்றாகிய சுமாத்திராவின் வடமேற்குக் கரையோரத்தை அண்டிய இந்துமகா சமுத்திரத்தில் 26ம் திகதி டிசம்பர் 2004 காலை 6.29 மணிக்கு 10,000 மீற்றர் ஆழத்தில் 9.0 ரிச்டர் அளவில் ஏற்பட்ட புவி நடுக்கம் காரணமாக உருவாகிய சுனாமி அலைகள் இந்தியா, வங்காளதேசம், பாகிஸ்தான், மாலேதீவுகள், மியன்மார், தாய்லாந்து, மலேசியா, இந்தோனேசியா போன்ற ஆசிய நாடுகளையும், மடகஸ்கார், தான்சானியா, கென்யா, சோமாலியா போன்ற கிழக்காபிரிக்க நாடுகளையும் ஓமான், ஏமான், ஈரான் முதலான மத்திய கிழக்கு நாடுகளையும் தாக்கி உருக்குலைத்தது. இச்சுனாமித் தாக்கத்திற்கு இந்து சமுத்திர நாடுகளில் மட்டும் உயிரிழந்தவர்களின் எண்ணிக்கை 250,000 என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதில் காணாமல் போனவர்கள் கருத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. இந்தோனேசியாவில் 184,200 பேரும், இலங்கையில் 39,000க்கு மேற்பட்டோரும், இந்தியாவில் 23,000 பேரும், தாய்லாந்தில் 5,300 பேரும் அடங்குவர்.

இலங்கையில் சுனாமிக்கு இரையாகிய பகுதிகள் தெற்கே வெள்ளவத்தையில் இருந்து வடக்கே சுழிபுரக் கரையோரங்களை உள்ளடக்கிய பகுதிகளாகும். இவற்றில் வடக்குக் கிழக்குக் கரையோரங்களில் மிக மோசமாகத் தாக்கப்பட்ட பகுதிகளாக அம்பாறை, முல்லைத்தீவு, மட்டக்களப்பு, பகுதிகளைக் குறிப்பிட்டுக் கூறமுடியும். அம்பாறையில் 10,000 பேரை அண்மித்ததாகவும், மட்டக்களப்பில் 3,000 பேரும், முல்லைத்தீவில் 3,390 பேரும் உயிரிழந்துள்ளார்கள்.

இவற்றில் எமது முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தின் நிலையினை ஆராய்வோமெனில் சுமாத்திராச் சுனாமி முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் கரைதுறைப்பற்று பிரதேச செயலாளர் பிரிவினைச் சேர்ந்த 18 கிராமசேவகர் பிரிவுகளை உள்ளடக்கிய 38 கிராமங்களைத் தாக்கியுள்ளது. இவற்றில் பேரழிவுகளைச் சந்தித்தது

முல்லைத்தீவு நகரமும் அதனை அண்டிய கிராமங்களான தியோகு நகர், தூண்டாய், அளம்பில் போன்ற கிராமங்களுமாகும். சுனாமிக்கு முன்னர் கரைதுறைப்பற்று பிரதேச செயலாளர் பிரிவில் 9,955 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 35,720 பேர் வாழ்ந்து வந்தனர். இவர்களில் 3,390 பேர் சுனாமி அரக்கனுக்குப் பலியாகியுள்ளனர். வயது, பால் அடிப்படையில் பதிவு செய்யப்பட்ட இறப்புக்களின் விபரம் பின்வருமாறு.

பதிவு செய்த இறப்புக்கள்	ஆண்	பெண்	மொத்தம்
1. 20 வயதுக்கு மேற்பட்டோர்	826	994	1820
2. 20 - 15 வயது	151	201	352
3. 15 - 10 வயது	217	256	473
4. 10 - 05 வயது	97	112	209
5. வயதிற்குக் கீழ்			498
6. தெளிவற்றவை			38
			3390

இவர்களில் 88 பேர் எமது பாடசாலை மாணவர்கள். இவ்வட்டவணையினை நோக்கும்போது பெண்களும் 20 வயதிற்குட்பட்டோருமே அதிகளவில் மரணமடைந்துள்ளதை அவதானிக்கலாம். இதுவே இனிவரும் காலங்களில் பல்வேறு சமூகப்பொருளாதார விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் என்பதில் ஐயமில்லை. இப்பேரழிவினால் 5,827 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 22,602 பேர் நேரடியான தாக்கத்திற்குள்ளாகியதுடன் 589 அரசு ஊழியர்களும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். அத்துடன் பொருளாதார ரீதியில் 1,005 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 4,413 பேரும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். ஆகமொத்தம் 7,421 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 27,604 பேர் பாதிப்பினைச் சந்தித்துள்ளனர். இவர்களுக்கென 21 நலன்புரி நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் 2,124 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 8,212 பேர் தங்கியுள்ளனர். இவர்களைவிட 3,703 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 14,390 பேரும் உறவினர்கள், நண்பர்களின் வீடுகளில் தங்கியுள்ளனர்.

சொத்துக்களுக்கு ஏற்பட்ட சேதங்களை நோக்கின் 5,457 வீடுகள் சேதப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் 200 மீற்றர் பாதுகாப்பு வலையத்தினுள் 3,011 வீடுகள் முற்றாக அழிக்கப்பட்டுள்ளன. பாதுகாப்பு வலையத்திற்கு வெளியில் 2,024 வீடுகள் முற்றாக அழிக்கப்பட்டுள்ளன. பாதுகாப்பு வலையத்திற்கு வெளியில் 424 வீடுகள் பகுதியளவில் சேதமாக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றின் பெறுமதி 3,125,800 மில்லியன் ரூபாக்களாகும். மீன்பிடி உபகரணங்கள், அதனுடன் சார்புடைய வளங்களின் அழிவுகளின் பெறுமதி 327,320 மில்லியன் ரூபாக்களாகும். கல்வித்துறை சார்ந்த இழப்புக்களை நோக்கின் 14 பாடசாலைகள் சேதமடைந்துள்ளன. இதில் முல்லைத்தீவு மகாவித்தியாலயம், முல்லைத்தீவு ரோ.க.த.பாடசாலை,

மு/கள்ளப்பாடு அ.த.க. பாடசாலை என்பன முற்றாகச் சேதமடைந்துள்ளன. இவை அனைத்தையும் சேர்த்துக் கல்வித்துறைக்கு 731,500 ரூபா மில்லியன் இழப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. இவை தவிர ஏனைய உட்கட்டுமானங்களான வீதிகளின் சேதம் ரூபா 3,157,700 மில்லியனும் விவசாய வளங்கள், திணைக்களங்களின் அழிவு ரூபா 223,880 மில்லியனாகும். அத்துடன் அரசு அதிபர் விடுதி, பிரதேச செயலாளர் அலுவலகம் என்பவற்றின் அழிவு ரூபா 275,880 மில்லியனாகும். இவைகள் அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய மொத்தச் சொத்துக்களின் அழிவு ரூபா 9,494,605 மில்லியன்களாகும் என அரசு அதிபர் செயலக அறிக்கைகள் தெரிவிக்கின்றன.

இவை அனைத்திற்குப் பின்பு மக்களின் புனர்வாழ்விற்கென மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகளை நோக்கின் அனர்த்தம் ஏற்பட்ட தினமே மீட்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு மக்கள் முள்ளியவளை, புதுக்குடியிருப்புப் பாடசாலைகளில் தங்கவைக்கப்பட்டுப் பராமரிக்கப்பட்டதுடன் தமிழர் புனர்வாழ்வுக்கழகம் நன்கு ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட முறையில் முகாம்களாக இயங்கிய பாடசாலைகளைப் பொறுப்பேற்று பாராமரிப்புப் பணிகளை மேற்கொண்டது. அரசு அதிபர் பணிமனையினால் சமைத்த உணவினை வழங்குவென ரூபா 14.7 மில்லியன் செலவழிக்கப்பட்டது. அத்துடன் இறந்தவர்களுக்கான கொடுப்பனவாக ரூபா 39,015 மில்லியன்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. அத்துடன் பாடசாலைகளிலில் இருந்து இடைத்தங்கல் முகாம்களுக்கு மக்களை மாற்றும் போது தமிழர் புனர்வாழ்வுக்கழகம் ஒவ்வொரு குடும்பத்துக்கும் ரூபா 1000.00 த்தினை வழங்கியதுடன் சமையலறைப் பாத்திரங்களுக்கென அரசு அதிபர் பணிமனையில் 13,703 மில்லியன் செலவழிக்கப்பட்டது. அத்துடன் நபர் ஒருவருக்கு வாரம் ஒன்றுக்குப் புனர்வாழ்வு அமைச்சினால் வழங்கப்பட்ட ரூபா 200.00, உலக உணவுத் திட்டத்தினால் வழங்கப்பட்ட ரூபா 175.00 பெறுமதியான உணவு அடங்கிய பங்கீட்டு முத்திரைகள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன.

இவற்றுடன் மக்களை மீள்குடியேற்றும் நடவடிக்கைக்கெனக் காணிகள் இனங்காணப்பட்டு 200 மீற்றர் பாதுகாப்பு வலையத்துக்குள் அடங்குபவர்களுக்கு அவற்றை வழங்கி வருவதுடன் சர்வதேச தன்னார்வத் தொண்டர் அமைப்புக்களுடன் இணைந்து நிரந்தர வீடுகள் அமைக்கும் பணிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அத்துடன் பொருளாதார ரீதியில் பாதிக்கப்பட்டவர்களையும் உள்ளடக்கி மக்கள் வங்கி மூலம் 5,491 குடும்பங்களுக்கும்

கிராமிய வங்கியினூடாக 1,054 குடும்பங்களுக்கும் மாதம் 5,000 ரூபாப்படி கொடுப்பனவு வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. அத்துடன் 200 மீற்றர் பாதுகாப்பு வலயத்திற்கு வெளியில் காணியிருந்து வீடிழந்தவர்களுக்கு வீடு நிர்மாணத்திற்கென ரூபா 250,000.00 வழங்கப்பட்டு வருவதனடிப்படையில் முதல் கட்டம் 50,000 ரூபா வழங்கப்பட்டுள்ளதுடன், இவ்வாறான புனர்நிர்மாணப் பணிகளை அரசு அதிபர் பணிமனையுடன் தமிழர் திட்ட அமுலாக்கற் செயலகம் இணைந்து திறம்பட மேற்கொண்டு வருகின்றது. இவ்வாறு இழப்புக்களில் இருந்து முல்லை நகரம் மீள்வதற்கு முயன்றுகொண்டிருப்பதைக் காணலாம்.

மாணவர்கள்
தரம்.13
வர்த்தகப் பிரிவு

நனைவு கூர்க்கின்றோம்.

எமது பாடசாலையின் முன்னைநாள் அதிபரும் முல்லைத்தீவின் ஓர் புகழ்பூத்த கல்விமானுமாகிய அமரர். திரு. பி. இராசேந்திரம் 26.12.2004 பேரலை அனர்த்தத்தில் இறைபதம் அடைந்தார். அன்னாரை நன்றியோடு நினைவு கூர்கின்றோம்.

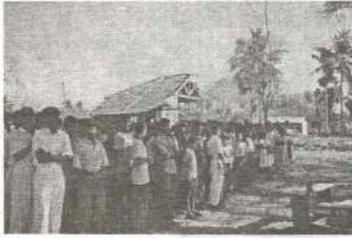

அமரர். திரு. பி. இராசேந்திரம்
முல்லைத்தீவு

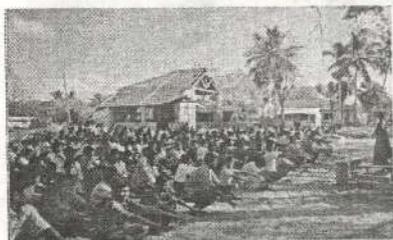
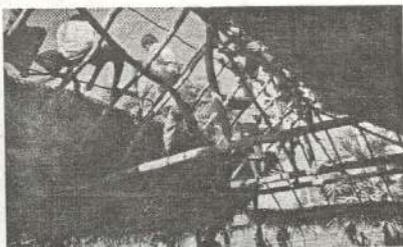
எச்சத்திலும்.....

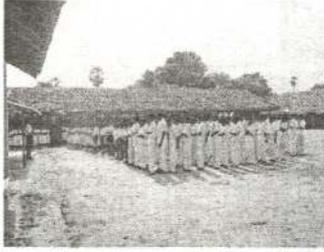
சீல நன்டு கரைத்து
படம் ஒன்று கீழும்
சீலவேளை அலை
வந்து - அதைக்
கொண்டு போகும்
நீண்டும்
சீல நன்டுகளாய்...

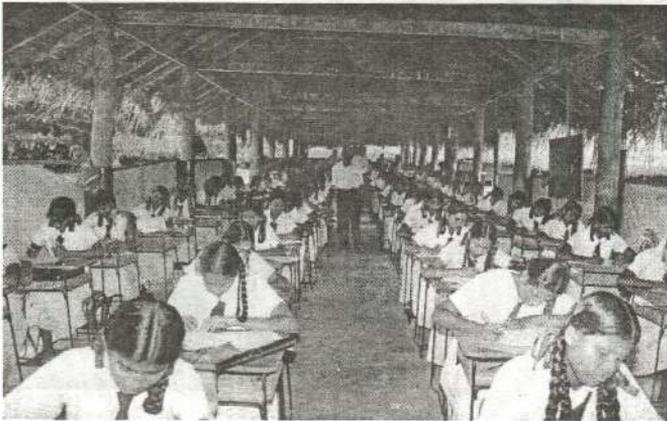
எஞ்சியவர்களுக்காக.....

மீண்டும் எழுவோம்

இறந்தவர்கள் நனைவில்
நிறுத்தப்பட
வேண்டியவர்கள்
எஞ்சியவர்கள்
இலட்சிய இலக்கோடு
வாழ வைக்கப்பட
வேண்டியவர்கள்

மாணவர்களின் உள மேம்பாட்டில் ஆசிரியர்களின் பணி

கடந்த இருபது வருடங்களுக்கு மேலாக எமது பிரதேசத்தில் அசம்பாவிதங்களும் நெருக்கீடுகளும் போர்ச் சூழல்களும் எமது மக்களை உடல் ரீதியாகவும் பொருளாதார ரீதியாகவும் மட்டுமல்ல உள ரீதியாகவும் பெருமளவில் பாதித்துள்ளன. இந்த நிலைமை சமூகத்தில் பொதுவாக எல்லோரையும் பாதித்திருந்தாலும்கூடப் பெண்களும் வயோதிபர்களும் குழந்தைகளும் மாணவர்களுமே கூடுதலாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். குழந்தைகளும் மாணவர்களும் தான் எமது சமூகத்தின் அடுத்த தலைமுறையின் ஆரோக்கியத்தைத் தீர்மானிக்கப் போகின்றவர்கள். அவர்களில் ஏற்படும் பாதிப்பு பல தலைமுறைகளை பாதிக்கப்போகின்றது. எனவே அவர்களை எம்மால் முடிந்தளவு கவனிக்க வேண்டிய பொறுப்பு சமூகப் பற்றுடைய அனைவருக்கும் உண்டு.

திரு. செ. அல்பிறட்,

அதிபர்,

மு/முல்லைத்தீவு மகா வித்தியாலயம்.

அந்த வகையில் இன்று கடற்கோள் அனர்த்தத்தினால் உறவுகளை இழந்து, உடமைகளை இழந்து பல பிரதேசங்களில் வாழும் பல்லாயிரக்கணக்கான மாணவர்கள் உடல், உள, சமூக நிலைகளில் பாதிப்படைந்து ஆளுமைச் சிதைவுகளுக்கு உள்ளாகித் துன்ப நிலையில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இயல்பாகவே இன்றைய சமூகம் சிக்கலடைந்துள்ளது. பண்டைய சமூகத்தில் நிலவிய பாரம்பரிய நம்பிக்கைகள், குடும்ப உறவுகள், மூத்தோர் வழிகாட்டல்கள், சமயப் பழக்க வழக்கங்கள், அன்றாட வழிகாட்டல் செயற்பாடுகளாக அமைந்திருந்தன. இன்று அறிவியல், தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியின் வேகப் போக்கினால் சூழ்நிலை முற்றாக மாற்றமடைந்துள்ளது. அறிவியல், தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி வேகத்தின் தாக்கத்துடன் ஒன்றிணைந்த போர்ச்சூழல் எமது மண்ணின் இயல்பான வாழ்க்கை முறையை முற்றாகச் சீர்குலைத்து விட்டது. இதனால் பாரம்பரிய வாழ்விடங்களை இழந்தமை, அகதி வாழ்க்கை முறை,

அச்ச மனோபாவம், சீர்குலைந்த வாழ்க்கை நிலைகளில் சுனாமி என்ற அனர்த்தத்தின் பேரழிவு இன்று கல்வி நிலையை முற்றாகப் பறித்தெடுத்துவிட்டது. நலிந்த பௌதீக வளத்துடனும் உள வலுவுடனும் கற்றுவந்த எமது குழந்தைகளின் உளவலுவை ஈடாட்டம் காண அல்லது வேருடன் சாய்க்க இயற்கைப் பேரழிவு காரணமாகி விட்டது. அநதப் பயங்கர அழிவிலிருந்து எமது குழந்தைகளை விடுவித்து இயல்பான கல்விச் சூழ்நிலைக்கு அழைத்துச் செல்லும் பாரிய பொறுப்பு எமது ஆசிரியர்களிடமே உள்ளது.

இன்று சுனாமியால் பாதிக்கப்பட்ட பாடசாலைகளில் உள்ள மாணவர்களின் உடைந்த உள்ளங்களை மீளக் கட்டியெழுப்ப வேண்டியுள்ளது. இம் மாணவர்கள் மோசமான மன இறுக்க ஒழுங்கீனம் (Acute Stress Disorder) அல்லது அதிர்ச்சிக்குப் பின்னரான மன இறுக்க ஒழுங்கீனம் (Post-Traumatic Stress) என்ற நிலையில் துன்பங்களை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்வாறான மாணவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் பின்வரும் உணர்வுகளுக்கும் உள நிலைகளுக்கும் உள்ளாகியுள்ளனர்.

- * உதவியற்ற நிலை, தனிமையாக இருத்தல்
- * வன்மையான பயமும், பயங்கர உணர்வும், வெறுமை நிலையும்
- * உளநல உணர்விழப்பு, ஏகாந்த நிலை, கட்டுப்பாடற்ற நிலை
- * மாணசீகமான, நெருக்கமான உணர்வுகளை அனுபவிக்க முடியாமை
- * கனவு போன்ற நிலையில் பிரமையாக இருப்பது
- * தமது சூழ்நிலையைக் குறித்த அறிவின்மை
- * தூக்கமின்மை, பயங்கரக்கனவுகள்
- * மனதை ஒருமுகப் படுத்தமுடியாமை
- * அதிக உணர்வுக்களிர்ச்சி, பாலியல் பிரச்சினைகள்
- * மீள சுனாமியின் வருகை தொடர்பான பயம்
- * அமைதியின்மை, மன உழைவு, வீரக்தி
- * ஏக்கம், கவலை, பயம், பதகளிப்பு
- * மனச்சோர்வு, தாழ்வுச் சிக்கல், பிற்போக்கு
- * கற்றலில் ஆர்வமின்மை

இவ்வாறான தாக்கங்களிலிருந்து பாதிப்புக்குள்ளான மாணவர்களை விடுவித்து நல்வாழ்விற்கு வலுவூட்ட வேண்டிய தேவையை நீண்ட கால நோக்கில் செயற்படுத்த வேண்டியுள்ளது. இதற்கு ஆசிரியர்களின் பங்களிப்பு மிக அவசியமானது. ஆசிரியர்கள் பாதிக்கப்பட்ட மாணவர்களை அவலங்களிலிருந்தும் மன அழுத்தங்களிலிருந்தும் விடுபடச் செய்ய இரக்க சிந்தனைகளுடன் செயலாற்ற வேண்டும். இவர்கள் கல்விச் சீர்மியர்களாக இருந்து இத்துறை சார்ந்த அறிவையும் திறன்களையும் ஆற்றல்களையும் விருத்தியாக்கித் தம்மிடம்

கற்கும் மாணவர்களின் உணர்வுகளைப் புரிந்து அவர்களது துன்பங்களைப் போக்கக் கூடிய வல்லமை கொண்ட ஆசிரியர்களாக மாற வேண்டும்.

மாணவருக்கு உதவும் ஆசிரியருக்கு இருக்க வேண்டிய பண்புகள்

- ✳ உண்மையான அன்பு
- ✳ தெளிவான சிந்தனை
- ✳ சாதாரண பொது அறிவு
- ✳ சுய விழிப்புணர்வு
- ✳ உணர்வுச் சமநிலையைப் பேணுதல்
- ✳ இதமான மனப்பாங்கு
- ✳ இரகசியம் பேணுதல்
- ✳ திறந்த மனநிலை
- ✳ தீர்ப்பிடாத மனப்பாங்கு
- ✳ அமைதியான மனநிலை
- ✳ பொறுப்புணர்வு
- ✳ நேர்மையான வாழ்க்கை முறை
- ✳ இசைந்து கொடுத்தல்
- ✳ அதிகளவு நேரான உணர்வுகள்
- ✳ இரசனை உணர்வுகள்
- ✳ சுய நம்பிக்கை
- ✳ மற்றவர்களை மதித்தல்
- ✳ பொறுமை
- ✳ அர்ப்பணிப்பு

ஆசிரியர்கள் கல்விச்சீர்மிய நடவடிக்கைகளை எவ்வாறு மேற்கொள்ள வேண்டும்.

- ✳ சுனாமிப் பேரலைத் தாக்கங்களுக்கு உள்ளான மாணவர்களை ஐனங்காணல். தமது தாக்கங்களை மாணவர்கள் மனம் திறந்து கூறும் சந்தர்ப்பங்களை ஏற்படுத்துதல்.
- ✳ பாதிக்கப்பட்ட மாணவரை ஆசிரியர் பரிவுடனும் இரக்கத்துடனும் நேசத்துடனும் நடத்திக் கொள்வதன் மூலம் மாணவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கிடைக்கின்றது என்ற நம்பிக்கையை ஏற்படுத்துதல்.
- ✳ வகுப்பில் ஏனைய மாணவர்களுடன் இவர்களை மகிழ்வோடு பழகிச் செயற்பட, கருமமாற்ற வழிகாட்டல், தேவையான

உதவிகளைப் பெற்றுக் கொடுத்தல்.

✳ விருப்பமுடைய கற்றலுக்கு ஏற்ற வளங்களையும் மற்றும் சுகாதாரம், போசாக்கு, உடை போன்ற தேவைகளை அறிந்து பூர்த்தி செய்ய ஏனையவர்களின் உதவிகளைப் பெற்றுக் கொடுத்து நல்வழிகாட்டல்.

✳ தாழ்வுச்சிக்கலைப் போக்குவதற்கு பாதிப்புக்குள்ளான மாணவர்களை முதன்மைப்படுத்திக் கல்விக் கருமங்களில் ஈடுபடுத்தல்.

✳ தரமிக்க போதனையை முன்னெடுத்தல், போதுமான நேர ஒதுக்கீடு, ஊக்கப்படுத்தல் மற்றும் பல்வேறு புதிய திறன்களை வளர்க்கும் செயற்றிட்டங்களை ஆசிரியர் முன்னெடுக்க வேண்டும்.

✳ பாதிக்கப்பட்ட மாணவர்களின் எதிர் காலம், தற்போதைய எதிர்காலத் தேவைகள் மற்றும் தகவல்களைச் சேகரித்து நீண்டகால நோக்கில் வழிகாட்டும் செயல்நிலை ஆய்வை மேற்கொள்ளலாம்.

✳ பாதிக்கப்பட்ட மாணவர்களின் உள மேம்பாட்டின் விசேட செயற்பாடாக ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட விளையாட்டுக்களை விளையாடுவதன் மூலம்.....

✳ சிறுவர்கள் தாம் அனுபவித்த எதிர் உணர்வுகளையும், பயங்களையும் விட்டு இயல்பு நிலைக்கு மீளச் செல்ல உதவலாம்.

✳ சிறுவர்கள் ஓர் விரிந்த பார்வையைப் பெறவும், புதிய விடயங்களைக் கற்றுக் கொள்ளவும் உதவலாம்.

✳ தமது நிலைமைகளை விளங்கிக் கொள்ளச் செய்யவும் பிரச்சினை தீர்க்கும் திறனைப் பெறச் செய்யவும் நல்ல தொடர்பாடலை மேற்கொள்ளச் செய்யவும் சமூகத்திறன் விருத்தியை ஏற்படுத்தச் செய்யவும் பாராட்டுக்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் பழக்கத்தை வளர்க்கவும் உதவலாம்.

✳ மாணவர்கள் தமது மன முறிவுகள், பயம், பதட்டங்கள், கோபம், பாதுகாப்பின்மை போன்றவற்றை விபரிக்கின்றபோது குழு ஆதரவு கிடைக்க வழி செய்யலாம்.

✳ தமது வாழ்வில் முன்பு ஏற்பட்ட கசப்பான அனுபவங்களின் செல்வாக்கினால் முகம்கொடுப்பதற்கு அஞ்சித் தவித்து வந்த நிகழ்வுகளைக் கையாளும் தேர்ச்சியைப் பெற உதவலாம்.

✳ மனதில் அடக்கப்பட்டிருந்த எதிர்வுணர்வுகள்,

உணர்ச்சிகள் என்பவற்றை வெளிப்படச் செய்வதன் மூலம் மன இறுக்கம் குறைந்த ஆலோசனை உணர்வை ஏற்படுத்த உதவலாம்.

☆ நெருக்கமான நட்புத் தொடர்பைப் பெறச் செய்வதோடு தமது திறமையைக் காட்டச் சந்தர்ப்பங்களை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதன் மூலம் மாணவர்களின் சுயமதிப்பீட்டை விருத்திசெய்ய உதவலாம்.

☆ வாழ்வில் பயத்தினை ஏற்படுத்துகின்ற ஆபத்தான விடயங்களைக் கூடப் பயம், ஆபத்து எதுவும் ஏற்படாது, விளையாடித்தீர்க்க உதவலாம்.

☆ உணர்வுகளை எதிர்கொள்ளுவதற்கும் கையாளுவதற்கும் உணர்ச்சிகள் பிள்ளைகள் மீது செலுத்தும் தாக்கத்தைக் குறைப்பதற்கும் உதவலாம்.

☆ சமூக ஏற்புடைய நடைத்தைச் சீராக்கத்தை மேற்கொள்ள உதவலாம்.

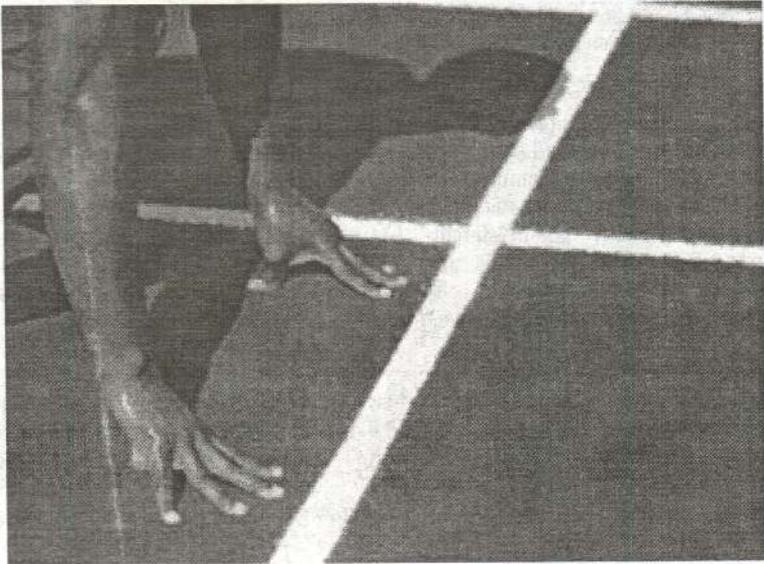
சுனாமியால் பாதிப்படைந்த மாணவர்களது உளவளத்தை மேம்படுத்த வெவ் வேறு பரிமாணங்களில் பல பிரயோகங்கள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இவ்வகையில் அழகியல் ஆற்றுப்படுத்தல் மற்றும் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட விளையாட்டு என்ற அற்புதமான ஊடகத்தினூடாக மாணவர்களின் மன இறுக்கத்தை இறக்கி உளச் சமநிலையை வெற்றிகரமாக ஏற்படுத்த முடியும்.

நாடக அரங்க ஆற்றுகை பங்காளர்களையும், பார்வையாளர்களையும் உயிர்ப்பாக இணைக்கும் மாபெரும் சக்தியாகும். நாடகப்பாத்திர அசைவுகள், செயலாற்றுகைகள், குரல்கள், ஓலிகள், ஒளிகள் பார்வையாளர்களுடன் சங்கமிக்கும்போது உள இறுக்கங்கள் அகன்று மகிழ்ச்சிகரமான உள்ளொளி வெளிவரும். எனவே ஆசிரியர்கள் மாணவர்களைக் கொண்டு நாடகங்களை நடிப்பது, நாடக அரங்க செயலாற்றுகைகளை மேற்கொள்வது மாணவர்களின் உளமேம்பாட்டை விருத்தியாக்கும்.

ஆக்க, சித்திர செயலாற்றுகைகள் மூலம் மாணவர்கள் விரும்பும் மகிழ்ச்சிகரமான படங்கள், கவர்ச்சியான பூக்கள், பூஞ்சோலைகள், இயற்கைக் காட்சிகள் போன்ற படங்களை வகுப்பறையில் காட்சிப்படுத்தல், மாணவர்களையே வரையவிடுதல், கைப்பணிப் பொருட்களை ஆக்கவிடுதல், மாணவரின் உளமேம்பாட்டிற்கு வழிவகுக்கும்.

அடுத்து ஆக்க இசை உருவாக்கல், இசை நிகழ்வுகளை இரசித்தல், பாடல்களைத் தனியாகவும் குழுவாகவும் பாடப் பயிற்சியளித்தல், இசைக்கருவிகளை இசைத்து தானும் மற்றவர்களும் இன்பங்காணல் மற்றும் பாடல்களைப் பாடச் செய்து அதற்கமைவான அசைவை அபிநயத்துடன் வழங்கும்போது உள நெருக்கீடுகள் குறைவடையும். மேலும் போலச் செய்தல், பாத்திரமேற்று நடித்தல், பொம்மலாட்டம் என்பவற்றுக்குச் சந்தர்ப்பத்தை வழங்கும்போது உள உணர்ச்சி வெளிப்பட்டு உளம் நெகிழ்ச்சியடைந்து இயைபாகி உளச்சமநிலை ஏற்படுகின்றது.

எனவே பாதிக்கப்பட்ட மாணவர்களை மீட்டடுத்து மகிழ்ச்சியான கற்றலையும், ஆரோக்கியமான வளர்ச்சியையும் விருத்தி செய்து அன்பும் அர்ப்பணிப்பும் கொண்ட தங்களின் உயர்வான ஆற்றலால் நாளை எம் தேசத்தைக் கடடியெழுப்பும் எம் மாணவர்களின் துயர் போக்கி அவர்களின் உள ஆற்றலை மேம்படுத்த ஆசிரியர்களாகிய நாம் அனைவரும் அர்ப்பணிப்புடன் எம் பணி செய்வோம்.

கண்ணீரோடு எமது சுவடுகளில்

மார்சுபு மாதத்தாறலுடன் புலர்ந்த எமது வாழ்வையும் இருப்பையும் அஸ்தமனமாக்கிய அந்தக் கரிய நாள் 26.12.2004. அன்றைய விடியலுக்கு முன்பு சனாமி என்ற ஆழிப் பேரலைகள் பற்றிய எந்தவித அறிவும், செய்தியும் எங்கள் எவருக்குமே தெரியாது. தெரிந்திருந்தால் இம் மலருக்கே அவசியம் இருந்திருக்காது. தெரியாது போனதற்கான காரணங்களை ஆராய்வது துயரங்களை அதிகப்படுத்து வதாகிவிடும். ஆனால் 'சனாமி' எனப்படும் இக் கடல் அசுரருக்கோ பல நூற்றாண்டு கால வரலாறு உண்டு. சனாமி என்று யப்பானிய துறைமுகங்களை இவ்வலைகள் அடிக்கடி தாக்கியதன் விளைவாகவே துறைமுக அலைகள் என்றும் இது அழைக்கப்படுகின்றது.

வரலாறு என்பது எவ்வளவு பெறுமதிமிக்கது. நாம் நடந்து வந்த பாதையை, எமது மூதாதையரின் அடிச்சுவட்டை, எங்களது சந்ததியினரின் இன்பங்களைத், துன்ப நிகழ்வுகளை எடுத்து இயம்புகின்ற விம்பம் அல்லவா அது? உலகில் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு வரலாறு இருக்கத்தான் செய்கின்றது. வரலாறு இல்லாமல் வாழ்வில்லை. எமது எதிர்காலத் திட்டமிடலுக்கான வழிகாட்டியே வரலாறுதான். இவ்வரலாற்றுப் பதிவுகளைப் போற்றுவது மிகவும் முக்கியமானது. ஒரு தலைமுறையில் இருந்து இன்னொரு தலைமுறை உருவாகும் போது எமது வரலாற்றை ஏதோ ஒரு வடிவில் வழங்கி விட்டுச் செல்லவேண்டியது காலத்தின் கட்டாயம், ஒரு இனத்தின் கடமை. இல்லையேல் எமது வருங்கால சந்ததி வரலாறு அற்றவர்களாகவும் திரிபுபடுத்தப்பட்ட வரலாற்றைச் சும்பவர்களாகவும் உலாவ நேரிடும். கிட்டத்தட்ட எமது பாடசாலையும் இந்நிலையின் விளிம்பில் இருப்பதினை உணர்ந்ததன் வெளிப்பாடே இச்சிறு முயற்சியும் இப்பகுதியில் உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளும் விடயங்களும். இது எமது பாடசாலையின் வரலாற்றை வரலாற்று நிகழ்வுகளின் அடிப்படையில் ஆவணப்படுத்தும் எமது முயற்சியில் கிடைத்த தகவல்களின் ஒரு தொகுப்பாகும். சரியான வரலாற்றைத் தேடியலைந்த எமக்குக்கிடைத்த வாய்வழித் தகவல்களை இச்சந்தர்ப்பத்தில் பகிர்ந்து கொள்வதுடன் முன்னேற்றம் கண்டுவரும் எமது பாடசாலை வரலாற்றுப் பதிவுகள் கூடிய விரைவில் ஆதாரங்களுடன் வெளிவரும் என நம்பலாம்.

எமது மண் பிரித்தானியரின் ஆதிக்கத்தில் இருந்த காலத்தில் மிசனெரிப் பாடசாலைகள் பரவலாகக் காணப்பட்டன. அந்த வகையில் எமது பாடசாலை கிறிஸ்தவ சமய நிறுவனங்களால் பராமரிக்கப்பட்ட பாடசாலையாகக் கத்தோலிக்க திருச்சபையால் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்தில் யாழ் மறைமாவட்ட ஆயரின் ஆளுகைக்கு உட்பட்டு, அமலமரித் தியாகிகள் சபைக் குருக்களால் புனித பத்திரிசியார் ஆங்கிலப் பாடசாலையாகத் தோற்றம் பெற்றது.

இது கிட்டத்தட்ட 1940 கள் வரை கத்தோலிக்க திருச்சபையாலும் புனித சூசையப்பர் சபை அருட்சகோதரர்களாலும் சிறந்த முகாமைத்துவத்தின் கீழ் இயங்கி வந்தது. இக்காலத்திலே புனித சூசையப்பர் சபைச் சகோதரர்கள் சுவாமி தோட்டத்தில் ஒரு இளைஞர் இல்லம் அமைத்து அவர்களுக்குக் கல்வி அறிவு ஊட்டினார்கள் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. பின்நாளில் முல்லைத்தீவு மாவட்டப் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த திரு. X. M. செல்லத்தம்பு, ஆங்கில புலமைபெற்ற திரு. வின்சன் மாஸூர் போன்றோர் இப் பாடசாலையில் கல்வியில் புகழ் பூத்த சிலர் ஆவர்.

பின்நாட்களில் 1942 ஆம் ஆண்டளவில் முல்லைத்தீவு ரோமன் கத்தோலிக்கத் தமிழ் ஆண்கள் பாடசாலையாக மாற்றம் பெற்றது. அதேவேளை ரோமன் கத்தோலிக்க தமிழ்ப் பெண்கள் பாடசாலையும் எமது பாடசாலையின் அருகில் இயங்கிவந்தது. இக்காலத்தில் சில்லாலைபைச் சேர்ந்த திருச்செல்வம் என்பவர் தலைமை ஆசிரியராகக் கடமையாற்றியிருந்தார். அப்போது யாழ் மேற்றாசனத்தினால் முகாமைப்படுத்தப்படும் (Management School) பாடசாலையாக யாழ் ஆயர் ஜெனோம் எமலியானுஸ் ஆண்டகையின் பணிப்பில் அருட்தந்தையர்கள் பிலிப் பொன்னையா, மதுரநாயகம் ஆகியவர்களின் நெறியாழ்கைக் குழுவினால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டது. நிர்வாகம், ஆசிரியர் வேதனம், ஆசிரியர் இடமாற்றம், மேற்பார்வை என்பன யாவும் முல்லைத்தீவுப் பங்குத்தந்தையூடாகவே மேற்கொள்ளப்பட்டது.

இக்காலப்பகுதி பாடசாலையின் வளர்ச்சியின் பொற் காலமென்றே கூறலாம். கல்வி, இணைபாடவிதான செயற்பாடுகளில் பள்ளி முன்னிலையில் இருந்த காலம். இவ்விடத்தில் அருட்தந்தை ஞானப்பிரகாசம் அவர்கள் சிறப்பாக நினைவுகூரத்தக்கவர். இக் காலத்தில் பணி புரிந்த அதிபர்களில் திரு. P. D. மணுவேற்பிள்ளை, திரு. மு. க. அருட்பிரகாசம் என்பவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். அத்துடன் பாடசாலையின் வளர்ச்சியில் பங்கெடுத்த பங்குத் தந்தையர்களில் அருட்பணி மைக்கேல் சாமி, அருட்பணி சிஜெப்பா போன்றோரும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

சுனாமியால் அழிவுற்ற எமது பாடசாலையில் 1990 வரை விளையாட்டு அறையாகவும் 1996க்குப் பின்னர் சுனாமி வரை அதிபர் அலுவலகமாகவும் இயங்கிய பாடசாலைக் கட்டிடத்தைக் கட்டியவர் அருட்தந்தை சிஜெப்பா ஆவார். இம் மூன்று அருட்தந்தையர்களின் சேவையை நினைவுகூரும் முகமாகப் பின்நாளில் அவர்களின் பெயரால் ஞானம் இல்லம், மைக்கேல் இல்லம், சிஜெப்பா இல்லம் என மூன்று மெய்வல்லுநர் இல்லங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. இவ்விடத்தில் ஒன்றை நினைவுகூர வேண்டும். என்றுமே எம் மனதை விட்டகலாத அந்த ஆலமர நிழலில் வீற்றிருக்கும் செபமாலை மாதா சுனாமிப் பேரலைக்கும் அசையாத அந்தச் சொரும் ஐம்பதுகளின் இறுதியில் திரு. S. சுவக்கீன்பிள்ளை என்பவரின் உதவியினால் அவ்விடத்தில்

நிறுவப்பட்டதாகும். இது பின்னர் 1990 இல் உயர்தர மாணவர் ஒன்றியத்தால் மெருகூட்டப்பட்டதாகும். தனியார் சமயப் பாடசாலைகளைக் கையேற்கும் அரசின் கொள்கைகளுக்கு அமைய 1963 ஆம் ஆண்டில் அரசால் கையேற்கப்பட்டது. 1964 இல் முல்லைத்தீவு நோமன் கத்தோலிக்க தமிழ் ஆண்கள் பாடசாலையாகத் தரம் உயர்த்தப்பட்டு முல்லைத்தீவு மகா வித்தியாலயமாகப் பெயர் மாற்றப்பட்டது. அக்காலப் பகுதியிலேயே நோமன் கத்தோலிக்க தமிழ்ப் பெண்கள் பாடசாலை நோமன் கத்தோலிக்கத் தமிழக் கலவன் ஆரம்பப் பாடசாலையாக்கப்பட்டுப், பெண்பிள்ளைகளும் முல்லைத்தீவு மகாவித்தியாலயத்தில் சேர்க்கப்பட்டுக் கலவன் பாடசாலையாக்கப்பட்டது.

இக்காலப்பகுதியில் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. சிவசிதம்பரத்தின் உதவியால் இரு கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டதோடு பாடசாலையின் பிரதான மண்டபமாக விளங்கிய மண்டபமும் பெருப்பிக்கப்பட்டது. இக்காலப் பகுதியில் திரு. கி. யே. அலோசியஸ் என்பவர் அதிபராகக் கடமையாற்றினார். இவரைத் தொடர்ந்து சொக்கன் என அழைக்கப்படும் சொக்கலிங்கம், திரு. முத்தையா என்பவர்கள் அதிபர்களாகக் கடமையாற்றினர். எமது வன்னி மண்ணின் மைந்தனாகிய வற்றாப்பளையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட திரு. முத்தையா அதிபர் அவர்களாலேயே 'செந்தமிழ் நர்த்தமிட' எனும் எமது இனிய பாடசாலைக் கீதம் இயற்றப்பட்டது. 1970 களின் பின் அதிபர்களாகக் கடமையாற்றியவர்களில் திரு. பி. இராசேந்திரம் அதிபர் குறிப்பிடத்தக்கவர். முதுகலைமாணிப் பட்டதாரியான இவரின் காலம் பாடசாலை வளர்ச்சியிலும் புகழிலும் பொற்காலமாகும். கண்டிப்பும் நிர்வாகத்திறனும் ஆங்கிலப் புலமையும் மிக்க மனிதரான இவரின் நிர்வாகம் பிரசித்தமானது. இன்றும் இவரின் மாணவர்கள் பலர் சுவாரசியமான நிகழ்வுகளுடன் இவரை நினைவுகூருகின்றனர். இவரும் எமது உறவுகளைப் போல், எமது பாடசாலை மாணவ மலர்களைப் போல் சுனாமிப் பேரலையால் அந்தக் கரியநாளில் எமது மண்ணில் கடலால் காவு கொள்ளப்பட்டார். இவ்விடத்தில் நன்றியுடன் அவருக்கு அஞ்சலி செலுத்துவது மிகவும் பொருத்தமானதாக அமையும். இவரின் காலத்தில் விளையாட்டுத் துறையில் எமது பள்ளி மாவட்ட சம்பியனாகத் திகழ்ந்தது என்றால் மிகையாகாது. இவரின் காலத்திலிருந்து இவரின் பின்னர் அதிபராக இருந்த முல்லைமணி திரு. வே. சுப்பிரமணியத்தின் காலம்வரை ஒரு சகாப்தம் மெய்வல்லுனர் விளையாட்டுகளில் மாவட்டச் சம்பியனாகத் திகழ்ந்தது. இக்காலத்தில் இப்பாடசாலையில் நான் மாணவன். இப் பாடசாலையுடன் எனக்கு மாணவனாக, பழைய மாணவனாக, ஆசிரியனாக இரு சகாப்தங்களாக நெருங்கிய தொடர்புண்டு.

நான் பாடசாலையின் ஒரு அங்கத்தவனாக இருந்த காலத்திலேயே இரு பெரும் அனர்த்தங்களுக்குப் பாடசாலை முகம் கொடுத்து மீண்டெழுந்தது. கடலையே நம்பி வாழும் எமது சமூகத்தின் பிரதான கல்விக்கூடமாக விளங்கிய இப்பாடசாலைக்கு கடலின் பெயராலும் கடலாலுமே பேரிடர்கள் ஏற்பட்டன. முதலாவது பேரிடர் நாட்டின் இனப்

பிரச்சினை உக்கிரமடைந்த 1990 களில் ஸ்ரீலங்கா இராணுவத்தின் 'கடலில் தென்றல்' எனும் குறியீட்டுப் பெயருடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட முல்லைத்தீவு இராணுவ நடவடிக்கை மூலம் சிதைக்கப்பட்டு, 1990.06.18 ஆம் திகதியுடன் பாடசாலை கைவிடப்பட்டுப் புதுக்குடியிருப்பு, முள்ளியவளை போன்ற பகுதிகளுக்கு மக்களை இடம்பெயர வைத்ததுடன் ஏற்பட்டது. இருந்தும் எவ்விடர் வந்தாலும் எமது அடையாளத்தை இழந்துவிடக்கூடாது என்ற எண்ணத்தோடு அப்போது பாடசாலையின் உப அதிபராகக் கடமை புரிந்த திருமதி. ம. பரமேஸ்வரனின் முயற்சியில் 1991.06.24 ஆம் திகதி புதுக்குடியிருப்பு நோமன் கத்தோலிக்க வித்தியாலயத்தில் மாலை நேரப் பாடசாலையாக ஆரம்பிக்கப்பட்டு இயங்கத் தொடங்கியது. பின்னர் இப் பாடசாலை 1992.05.15 இல் புதுக்குடியிருப்பு சிறி சுப்பிரமணிய பாடசாலைக்கு இடமாற்றப்பட்டு மாலை நேரப் பாடசாலையாக இயங்கியது. திருமதி. ம. பரமேஸ்வரன் அதிபர் அவர்கள் 05.01.1993 இல் ஓய்வு பெற்றுச் செல்ல 01.03.1993 இல் திரு. பொ. பேரின்பநாயகம் அவர்கள் அதிபராகக் கடமையேற்றார். 01.09.1993 இல் புதுக்குடியிருப்பு சிறி சுப்பிரமணிய பாடசாலையில் இருந்து முதலாம் வட்டாரம் புதுக்குடியிருப்பில் அமைக்கப்பட்ட தற்காலிகக் கொட்டகைக்கு இடமாற்றப்பட்டு பல இன்னல்களுக்கு முகம் கொடுத்து இயங்கி வந்தது. இக் காலப் பகுதியில் மாவட்டத்தின் ஏனைய பாடசாலைகளுடன் போட்டி போட்டுக்கொண்டு கல்வியில் வளர்ச்சி கண்டிருந்தது எமது பாடசாலை.

1996.07.18 ஆம் திகதி முல்லை மண் சிறிலங்கா இராணுவத்திடமிருந்து மீட்கப்பட்டதன் பின் பாடசாலையை அதன் பழைய இடத்தில் இயங்க வைக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை வலுவடைந்தது. இதன் அடிப்படையில் பல்வேறு இடையூறுகள், தடைகளைத் தாண்டி 1997.02.14 ஆம் திகதி பகுதிப் பாடசாலையாக முல்லை நகரில் இயங்கத் தொடங்கியது. பின்னர் 15.02.1998 முதல் முழுமையாக இயங்கத் தொடங்கியது. பாடசாலையினைப் பழைய இடத்தில் இயக்குவதற்கு முன்னின்றவர்களில் பின்நாளில் எமது பள்ளியின் அதிபராகக் கடமையாற்றிய திரு. ம. அன்ரனி ஜெயநாதன் முக்கியமானவர் ஆவார். இக்காலத்தில் அதிபராகக் கடமையாற்றியவர் திரு. வே. சுந்தரலிங்கம் ஆவார்.

பின்னர் இப்பாடசாலை படிப்படியாகத் தனது பொலிவைப் பெற்றுவந்த வேளை முல்லைத்தீவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட திரு. ம. அன்ரனிஜெயநாதன் அவர்கள் 03.05.1999 இல் அதிபராகக் கடமை ஏற்றார். கண்டிப்பும் நிர்வாகத் திறனும் கொண்டவரான இவரது காலத்தில் பாடசாலை அதீத வளர்ச்சி பெற்றது என்றால் மிகையாகாது. மிகக் குறுகிய காலத்தில் பாடசாலையைத் தூக்கி நிமிர்த்தியதால் இவரது பங்கு அளப்பரியது. மாவட்ட மட்டத்திலும், மாகாண மட்டத்திலும் பேசப்படும் பாடசாலையாகவும் இணை பாட விதான செயற்பாடுகளில் சிறந்து விளங்கியதை நன்றியோடு நினைவு

சுரலாம். 'பட்ட காலிலேயே படும்' என்ற பழமொழியின் யதார்த்தம் எமக்காகத்தான் உருவாகியதோ என்னவோ. பாரிய வீழ்ச்சியிலிருந்து வேகத்துடனும் வீரியத்துடனும் தலை நிமிர்த்தியவேளை இரண்டாவது பேரிடர் ஆழிப்பேரலையாக அந்தப் பெளர்ணமி நாளில் எமது பாடசாலையுடன் உறவுகளையும் சின்னாபின்னமாக்கியது. 1990 களின் நிலைமையை விட மோசமான நிலைக்கு உள்ளானோம். இருந்தும் இயற்கையால் எமது கிளைகளை மட்டும் தான் அறுக்க முடிந்தது வேர்களையிலலை. எல்லாம் முடிந்தது என எல்லோரும் நினைத்திருந்த வேளை உதிர்ந்த எமது மாணவ மலர்களின் நினைவுகளோடு சாம்பலிலிருந்து உயிர் பெறும் பீனிக்ஸ் பறவைகளாக நாம் நிமிர்கின்றோம்.

**திரு. பீ. இ. கிகான்சலால் ததேக
பழைய மாணவனும் ஆசிரியரும்**

Another Brutal Shake In Mullaitivu

The day after the 2004 Christmas celebrations was a heartbreaking day for the whole world. On this day, all of humanity witnessed the catastrophic and the terrific power of nature in the form of tidal waves in the Indian Ocean. This brutal tsunami tidal wave disaster caused by the Sumatra earthquake has brutally devastated thousands of lives in the costal zones around Sumatra. In our country, these tidal waves have impressed blood-spattered footprints along the Eastern and Southern costal belt. In Sri Lanka, it is clearly visible that Mullaitivu has been one of the most highly affected costal lands, having lost so many lives and means of livelihood and properties in a matter of a few minutes.

The Importance of Mullaitivu

The costal belt of Mullaitivu has been a very prominent region in different periods of history for several reasons. Firstly it is known for its natural seaboard and fishing enterprises. The main entrance to the costal city of Mullaitivu opens at an ancient bridge called "Vadduvahal Bridge", which itself clearly pronounces this costal line as a fishing industrial region.

As the town, being very near the seashore gives a seductive attraction for all who arrive there. The Catholic churches and the Hindu temples all around this costal scene are landmarks representing the religious faith of the people. Further more, the government sectors and their noticeably big buildings as well as the renowned school Mu/Mullaitivu Mahavidyalam, which was started as a branch English school of St.Patrick's college Jaffna, and later became a government school in 1954, other primary schools all around would show that this is the prime town of the district. On the other hand, the human settlements with gorgeous houses all around the villages have indicated the immense sea industrial livelihood of the people. However, today all its attractiveness is nowhere to be found.

Details of the damages for fishermen in tsunami disaster in Mullaitivu

1) No. of displaced fishermen families	3,306
2) No. of displaced fishermen family members	16,033
3) No. of deaths reported among the fishermen families	1,081
4) No. of damages of the fiber glass boats	1,573
5) No. of damages of the out motor	1,627
6) No. of damages of the Traditional crafts	242
7) No. of damages of the sea seine	108
8) No. of damages of fishing nets	4,500

It is very unfortunate, agonizing and unbearable; that this town has faced fatal destructions from time to time in its history. Recently two major destructions have been experienced.

Mullaitivu, being geographically an important locality for the coastal link up of the North and East of Sri Lanka, it has eventually become prominent in the political scene. Additionally it is also very evident that the nature of the coastal line and the eastern end of the international ocean near the Mullaitivu coast add to the political concern nationally and internationally. We may also say that the contour of the coastal region of Mullaitivu was the main reason for the devastating Tsunami destruction in Mullaitivu.

The first brutal devastation in Mullaitivu occurred in 1990. It was during this year that the Sri Lankan military forces had taken control of the area. The natives of Mullaitivu easily recall the severe loss of lives and livelihood to this very day. This military operation launched by the Sri Lankan forces against the Tiger armed forces was named "Thentral in the sea". When the government forces captured this region, there were brutal killings, arbitrary arresting and absolute devastations. People were displaced; leaving behind all livelihood properties and personal possessions. The government controlled the ruined and abandoned Mullaitivu town. It was a big loss for the people; lost of lives, livelihood, properties, belongings,

school and education, and previously a peaceful living by the sea under the secure political administration of the Tigers. The sea, which had been believed to be the source and the summit of Mullaitivu had regrettably created a political vulnerability for the people of this region. Until 26th of December, 2004 the people of Mullaitivu, might not have thought or even dreamed that the same sea would create a natural vulnerability in the form of the tsunami tidal waves.

In 1996, July 7th, this town was, to a large extent privileged to be liberated again by the Tigers as the result of a terrific attack at the cost of many heroes' lives. The people of this town had been expecting the day of liberating their homeland with so many anticipations. Everybody in this city is well aware of how hard the whole community had been working to rebuild Mullaitivu after liberation towards its earlier attractiveness and immensity up until 26 December 2004. The administrative sectors, the fishing industries, agricultural industries, businesses and education were all motivated towards this one ultimate endeavor. In the educational venture, our school Mu/Mullaitivu Mahavidyalayam, as everyone knows, had been working extremely hard to attain its own target goals. Recently our school had succeeded in achieving top of grades in many additional extra curricular endeavors not only in the district level but in the provincial level as well.

Unfortunately, the town was for the second time extremely ill fated. The day after the Christmas 2004, each and everyone was traumatized in a matter of a few minutes. It was at 8.45 that all of Mullaitivu city heard an unexpected horrifying and thunderous blast in the sea. Everybody along the coastal expanse who heard the dreadful roaring says that they thought the sound was a bomb explosion in the sea. Many say that they were reminded of the terrible sea operations of 1990s. In a few seconds, the huge tidal waves rushed all the way through the land for one Kilometer. There were loud cries across the entire town. People seeing the gigantic tidal waves from the sea, reaching over the palmyrah trees and coconut trees and the houses by the sea and even over the huge dome of St.Peter's church alongside the sea beach pitilessly destroying its

structures, started running out of their houses and buildings screaming in horror. Many couldn't understand how these immense waves could enter into the land all of a sudden.

However little miracles did happen. Thanks to the providence of God, a group of about a thousand people gathered at a small shrine of St. Joseph in front of the petrol shed, half a mile away from the seashore to celebrate the feast of the Holy Family during Sunday mass, was saved.

Religion	No of worships damaged
Christian R.C	15
Hindu	19
Muslim	01
Total	35
Total cost of damage	Rs.160.0 Mn

Consequences of the Tsunami Disaster

It was horrible and pathetic to see how within a matter of a few minutes the gorgeous villages in Mullaitivu had lost more than 3,300 lives. Among them 1,560 were women, 1,290 were able men and 498 were the school aged children. Many are still missing and are being searched for. More than two thousand were severely injured. Many mothers fought against the waves to save their children and had finally sacrificed their lives for their loved ones. Many were caught in the immense water but in the end had lived to share their unique experiences of how they thought that the end of the world had arrived and how all of Sri Lanka had drowned in the water and how only they had been saved.

Details of Deaths by Tsunami-Mullaitivu District

Age	No. of deaths Registered till 24.03.2005		
	Male	Female	Total
1. Over 20 years	826	994	1,820
2. 20-25 Years	151	201	352
3. 15-10 years	217	256	473
4. 10-05 years	97	112	209
5. Below 05 years	498		498
Total			3,352

5,800 families were left standing on the road, having lost their homes and belongings. More than 1,600 children were crying over their deceased parents' bodies. Young and old, men and women were howling over their dead partners and siblings. Everyone was lamenting for their loved ones. Everyone was weeping at the seashore, all along the roads, at churches and temples, at hospitals, at welfare centers, at relatives' homes and at cemeteries. Everybody was in search of their loved ones too.

The Tsunami of December 26th of 2004 has left permanent scars on Mullaitivu. Many buildings such as schools, temples, churches, and houses have been smashed up and ruined.

Schools damaged in the disaster

a) Fully damaged

-03 Schools

School	Place
Mu/ Mullaituvu MV	Mullaituvu Town
Mu/ Mullaituvu RCTMS	Mullaituvu - Town
Mu/ Kallappadu GTMS	Kallappadu, Mullaituvu

b) Partially damaged

-11 Schools

A community's soul has been traumatized. Widows and orphan children left behind, nature degraded, palmyra trees and other valuable trees dying, beaches washed off and roads and bridges damaged, lands and resources polluted and extreme draw backs in health and education: These and many more are the instances of the havoc caused by Tsunami.

Details of the affected houses

No. of houses fully damaged within buffer zone	3,011
No. of houses fully affected beyond buffer zone	2,022
No. of houses partially damaged beyond buffer zone	424
Total	54571

Families affected

Details	Families	Members
a) No. families directly affected	5,827	22,602
b) Public servants affected	589	589
c) families economically affected	1,005	4,413
Total	7,421	27,604

This disaster has not only killed so many lives and caused confusion but also it had changed our lives for years. Our livelihood destroyed, family units very much strained, our religious and social values very much questioned or thrown away, a sense of personal, family and community's security lost, weaknesses like alcoholism becoming more prominent etc. The whole of Mullaitivu has to be rebuilt. Many say recovery will take several years.

Wider Humanity's Response

The way the whole country reacted without any discrimination and without any inhibitions to this immense disaster reveals something important about human beings. It reveals that we are capable of reacting with sympathy and heroism towards the others who are in need, especially in circumstances like the one described above. The world has proved that the feeling of wanting to reach out and help those in distress comes to man naturally. The young and the old overseas came together to collect money even by the roadside in absolutely icy cold weather, so that those affected could receive water, food and clothing without delay.

The Involvement of the Non-Governmental Organizations

The N.G.Os such as TRO, HUDEC (Vanny Jaffna), CARITAS, SLRC, FORUT, ZOA, SOLIDAR, SEVALANKA, CARE, SEED, T.E.A. S/SLF, WORLD VISION, ALLIANCE RELIEF, GTZ, FAO, UNICEF, SAVE THE CHILDREN, OXFAM, F.R.R.P of Germany, Norwegian R.Council etc. and other Catholic and Christian Mission institutions are giving their humanitarian support. The services such as damage clearing, providing food and clothes, taking care of transitional centers, water supply and sanitation, taking care of children in schools and orphanages, programming temporary and permanent houses and roads, providing boats and nets etc. are undertaken successfully.

No matter what support the ones affected by the Tsunami get it will take an extremely long time for the broken hearts to be healed. This disaster has caused the ruin of marriages, loss of hope, and increased rate of suicide. The immensity and extent of heartbreak is immeasurable. One of the grave problems is that the family structure is deeply disturbed. Children are left to live without parent(s) and parents are left to live without children. Some children are living without their age mates and siblings. The network of social relationships has broken. The number of widows and widowers has increased. Moral and health-related problems are popping up in the welfare centers and the temporary shelter camps.

Details of the families are Residing at the Transitional welfare centers who are affected by Tsunami as at 05/05/2005

a) No. of transitional welfare centers	-21
b) Total no. of families at the welfare centers	-2,124
c) No. of persons in the welfare centers	-8,212
d) No. of families directly affected with friends and relations	-3,703
e) No. of directly affected persons with friends and relations	-14,390

The sea terror is going to spell long-lasting psychological problems in children and elders unless there is some serious counseling help and follow up. Some of them are disposed to post-traumatic stress disorder. Some people are suffering from depression, sleeping disturbances, loneliness, and alcoholism.

Besides these social and psychological problems, the education of children has been badly hampered. Hundreds of school-goers have lost their lives due to tsunami. School buildings have been swept away by the waves. Children have lost their textbooks and other learning materials. Furniture at school has been damaged. Therefore, neither the external environment nor the state of mind of the students is conducive to study.

There is a great task and responsibility commissioned on each and every individual in Mullaitivu to work hard towards its development. The government sector officers, the non-governmental organizations, religious mission oriented institutions and individuals of this region need to dedicate sincerely towards this great goal. Putting our trust in God who will guide us towards our destiny and in each and everyone in the community for mutual support, we will march towards the goal of a glorious and peaceful life in Mullaitivu.

Rev.Fr.Arulappan Robinson Joseph, Teacher

எது நடந்ததோ அது நன்றாகவே நடந்தது
எது நடக்கிறதோ அது நன்றாகவே நடக்கிறது
எது நடக்குமோ அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்”
-பகவத் கீதை-

பிரார்த்திக்கின்றோம்

இந்தப் பேரலை அனர்த்தத்தின் போது இறைபதம் அடைந்த, எமது பாடசாலை ஆசிரியர் அ. யோக்கீம் தேவானந் அவர்களின் தாயார் திருமதி. 'அல்பேட் மரிய யூக்கறிஸ்டா' விற்காகவும் நாம் பிரார்த்திக்கின்றோம்

திருமதி. அல்பேட் மரிய யூக்கறிஸ்டா

எமது கரைபோர மன்னில் சுனாமிப் பேரனர்த்தத்தில் நெந்துபோன ஒவ்வொரு ஆன்மாக்களுக்கும் இறைவன் நிலையான இன்பத்தை ஈந்தருளப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

ஆழப்பேரலையின் பின்னர் ஆட்டம் கண்டுபோன அன்றாட வாழ்வியல்

வாழ்விடங்களை இழந்து அகதி முகாம்களில் வாழும் நிலையிலும் குடும்பங்களில் அங்கத்தவர் இழப்புக்களாலும் ஏற்பட்ட சீர்கேடுகளையும் இழிவு நிலைக்குத் தள்ளப்பட்ட மனித மனங்களின் அவலங்களையும் உங்கள் கண்முன் நிறுத்திச் சற்றுச் சிந்திக்க அழைக்கிறேன்.

- ☞ குடும்பத்தில் தலைவனை, தலைவியை இழந்த தலைவியின், தலைவனின் தனிமையினால் ஏற்படும் சமுதாயச் சீர்கேடுகள். இதனால் பாதிக்கப்பட்ட பாலகநெஞ்சங்கள்.
- ☞ பேரலையில் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் பயப்பீதியில் பிரம்மை அடைந்து நடைப்பிணங்களாக வாழும் நிலை.
- ☞ குடும்பத்தினைப் பறிகொடுத்த நிலையில் குடியே தஞ்சமென மது விற்பனை நிலையங்களில் தஞ்சம்புகுந்துள்ள ஆண்கள்.
- ☞ இரத்த உறவுகளை இரையாக்கியவர்களிடம் எஞ்சியிருப்பது அமைதியின்மை, விரக்தி, உடல் தளர்ந்து ஒளியிழந்து போன நிலைகள் மட்டுமே.
- ☞ தொழிலைத் தொலைத்தவர்கள் தூக்கமிழந்து மற்றவர் சொத்துக்களை அபகரித்தல், அடுத்தவர் சொத்துக்களை துஷ்பிரயோகம் செய்தல் போன்ற சீர்கேடுகளில் சிக்குண்டிருக்கும் நிலைமை.
- ☞ கவலையை மறந்து இழப்புக்களைத் தாங்கி வாழ முயலும் இதயங்களுக்கு சமூகப் பொருளாதார நிலைகள் தடைக்கல்லாக உள்ளமை.
- ☞ வேலைவாய்ப்பு அற்றவர்களின் வெட்டிப் பேச்சுக்கள், பெண்கள் துஷ்பிரயோகங்கள், அவர்களைப் பார்த்துச் சீர்கெட்டுப்போகும் சிறுவர் சமூகம்.
- ☞ அனைத்தையும் இழந்து அனாதையாக்கப்பட்ட அன்புச் சிறார்களின் அவலநிலை.
- ☞ பெற்றோர்களை இழந்து அடுத்தவரால் பராமரிக்கப் பட்டாலும் அவர்களின் சொந்தப் பிள்ளைகளைப் பராமரிக்க இவர்களை வேலைக்கு அமர்த்தும் மரத்த

நிலையிலுள்ள மனங்களும் இருக்கத்தான் செய்கின்றன.

- ☞ அதிகரித்துவரும் சிறுவர் துஷ்பிரயோகங்கள், உடைந்து போன உள்ளங்களுடன் உன்னத இறைவனைக்கூட உளமாற ஏற்க மறுக்கும் நிலை.
- ☞ இழப்புக்களைத் தாங்கிய மாணவ மனங்களில் ஏனோ தானோ என்று மரணித்த நிலையில் உலாவரும் கல்விச் செல்வம்.
- ☞ வழங்கப்படும் உதவிப்பணங்களைக் கொண்டு உல்லாச வாழ்க்கை வாழ முயலும் சில எதிர்கால நோக்கற்றவர்கள்.
- ☞ முகாம்களில் சினிமாப் படங்களையும் பாடல்களையும் ஒலி, ஒளி பரப்பி குடும்ப, சமூக, கல்விச் செயற்பாடுகளுக்கு இடையூறு விளைவிக்கும் சில களியாட்டக்காரர்கள்.

“மனிதா! மனங்களின் மாண்பினையும் மகத்துவத்தையும் மண்ணில் புதைக்காதே.....
மறக்கத் துணிந்து விடு அவலங்களை
நடந்தவை நடந்தவையாகவே இருக்கட்டும்
மனத்துணிவுடன் முன்னேறு.....முயன்றுகொண்டேயிரு.....
மற்றவை தானாகவே நடக்கும்.”

செல்வன். நிக்சன்
தரம். 12
கணிதப்பிரிவு

உறவுகளை வளர்த்து உயிருள்ள சமுதாயத்திற்கு
உருக்கொடுப்போம்.....

புத்தியர் பெற உதவிக்காரம் நீட்டியவர்கள்.....

1. UNICEF - அரச சார்பற்ற நிறுவனம்
2. HUDEC - CARITAS - வன்னி (யாழ் மறை மாவட்ட மனித முன்னேற்ற நடுநிலையம்)
3. CARE - அரச சார்பற்ற நிறுவனம்
4. ZOA - அரச சார்பற்ற நிறுவனம்
5. WORLD VISION - அரச சார்பற்ற நிறுவனம்
6. SEVA LANKA - அரச சார்பற்ற நிறுவனம்
7. SALVATION ARMY - அரச சார்பற்ற நிறுவனம்
8. OXFAM - அரச சார்பற்ற நிறுவனம்
9. SAVE THE CHILDREN - அரச சார்பற்ற நிறுவனம்
10. யாழ் மறை மாவட்ட கத்தோலிக்க திருச்சபையின் ஆயர்
11. மாவட்ட செயலகம் - முல்லைத்தீவு
12. கரைதுறைப்பற்றுக் கூட்டுறவுச் சங்கம்
13. கரைதுறைப்பற்றுக் கடற் தொழிலாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம்
14. Mr. Antony Charles (Cube Food Inc. Canada)
15. தமிழீழ நிர்வாக சேவை
16. மாணவர் அமைப்பு
17. தமிழீழ கடற் புலிகள்
18. வலயக் கல்விப் பணிமனை முல்லைத்தீவு
19. முல்லைத்தீவு வைத்தியசாலை
20. திரு. த. குருகுலராஜா (வலயக்கல்விப் பணிப்பாளர்)
21. DIALOGUE GSM
22. கொ/பம்பலப்பிட்டி இந்துக்கல்லூரி
23. மு/உடையார்கட்டு மகா வித்தியாலயம்
24. மு/வற்றாப்பளை மகா வித்தியாலயம்
25. மு/செம்மாலை மகா வித்தியாலயம்
26. மு/கொக்கிளாய் அ.த.க. பாடசாலை
27. மு/முத்தையன்கட்டு அ.த.க பாடசாலை
28. மு/அளம்பில் றோ.க.பாடசாலை
29. உயிலங்குளம் மங்குத்தந்தையும், பங்குமக்களும்.

30. டாக்டர் மைக்கேல் கேத்
31. பெரிய குருமடம் - கொழும்புத்துறை
32. உலக பல்கலைக்கழக கனேடிய சேவை
33. அருட்பணி. எமிபியானுஸ்பிள்ளை (மன்னார்)
34. மன்னார் பிரஜைகள் குழு
35. அருட்பணி. றோகான் - LIEBESPERLEN GERMANY
36. அருட்பணி. யேம்ஸ் பத்தினாதர் - முல்லை
புனர்வாழ்வுப் பணிக்குழு
37. கிறிஸ்துவுக்காக இளைஞர்கள் - கொழும்பு
38. அருட்பணி. எட்வின் சவுந்தரா - அமெரிக்கா
39. அருட்பணி. றெக்னோ - யேர்மணி
40. அருட்பணி. இயூஜின் பிரான்சிஸ் - லண்டன்
41. அருட்பணி. அகஸ்ரின் - (பங்குத்தந்தையும் பங்கு
மக்களும் - வட்டக்கச்சி)
42. அருட்பணி. யூட்நிக்சன் (பங்குத்தந்தையும்
பங்குமக்களும் - தர்மபுரம்)
43. அருட்பணி யூட் அமலதாஸ் (பங்குத்தந்தையும்
பங்குமக்களும் - அளம்பில்)
44. அருட்பணி. ஜெயசீலன் - வளன் ஆச்சிரமக் குழு
45. அருட்பணி. ராசசிங்கம் (பங்குத்தந்தையும் பங்குமக்களும்
- குழமங்கால்)
46. கப்புச்சீன் துறவிகள் சபை - கொழும்பு
47. திருக்குடும்பக் கன்னியர் சபை - யாழ்ப்பாணம்
48. சலேசியன் டொன் பொஸ்கோ - நீர்கொழும்பு
49. நல்லாயன் துறவிகள் சபை - கொழும்பு
50. கிளறேசியன் துறவிகள் சபை - கொழும்பு மாகாணம்
51. முல்லைக் கல்வி வலய உளவளத் துணையாளர்கள்
52. அருட்பணி. சந்திரன் அஞ்சலிற்றோ பிரிஸ்- கலிபோனியா
53. செல்வன். ஜோசப் (ஹொட்ரறிக் கழகம், கொழும்பு)
54. தலைவர்/செயலாளர் கலை கலாசார அமையம் (கனடா)
55. வியாச கல்யாண சுந்தரம்-கொழும்பு
56. ஜஸ்ரின் (வெளிநாட்டுப் பத்திரிகையாளர்)
- 57 செல்வி. மின்குவா (கனடா)
58. செல்வி. மதுரா (கனடா)
59. திரு. அன்ரன் ஜெயக்குமார் (கொலன்ட்)

We are very grateful to you All

பூகம்ப நிபுனர் போர்டீயர் மணிமாறன்.....

* கடந்த டிசம்பர் 26 ஆம் திகதி சுமாத்திரா தீவுக்கருகே கடலுக்குள் ஏற்பட்ட பூகம்பமானது ஹிரோசிமாவில் போடப்பட்ட அணுகுண்டு போல ஒன்பது இலட்சம் அணுகுண்டு சக்தியை வெளியாக்கி பாதிப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது.

* சுமாத்திரா தீவுமுதல் வடக்கு அந்தமான்வரை கடலுக்குள் 1,300 கி.மீ. நீளமும் 200 கி.மீ. அகலமும் கொண்ட பெரிய பிளவு ஏற்பட்டுள்ளது.

* இந்திய பர்மிய கண்டத்தட்டுகள் உரசும் இடத்தில் பர்மிய கண்டத்தட்டுகள் 15 மீற்றர் அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. இப்பூகம்பத்திற்குப்பின் 600 தடவைகள் மின்னதிர்வுகள் ஏற்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொன்றும் ஒரு அணுகுண்டு வெடிப்புக்குச் சமம். இதன் மூலம் கடலின் மேற்பரப்பில் ஆங்காங்கே வெற்றிடங்கள் உருவாகிறது. அந்த வெற்றிடத்தை நிரப்ப வெளிக்காற்று போவதால் அடிக்கடி காற்றழுத்த தாழ்வு மண்டலம் உருவாகிறது.

* மேலும் பூமியின் அச்ச 2.5 செ.மீ. சாய்ந்தும் சுழற்சிவேகம் 2,676 மைக்ரோ வினாடிகளால் அதிகரித்துமுள்ளது. இதனால் ஒரு நாளைக்கு 24 மணிநேரம் என்பது சற்றுக் குறையும்.

* இப்பூகம்பத்தால் புவியீர்ப்பு விசையும் அதிகரித்து மேகங்களை இழுப்பதால் கனமழையும் பெய்கின்றது.

* இப்பூகம்பத்தால் பசுபிக், அந்தாட்டிக், ஆட்டிக் கடல் பகுதிகள் அதிர்ந்து 'ரீட்டர்', 'கத்தரீனா' புயல்கள் உருவாகியுள்ளன.

* சாய்ந்திருக்கும் பூமி பழைய நிலைக்குத் திரும்பிக்கொண்டிருக்கிறது. அதுவரை இயற்கைப் பேரழிவுகள் நீடிக்கலாம்.

மாணவர்கள்
தரம் - 12
வர்த்தகப்பிரிவு

